

8 sider
Sommerkstra

**RØDE
GARDE**

AVISA TIL
RØD UNGDOM
13. årgang — 1979.

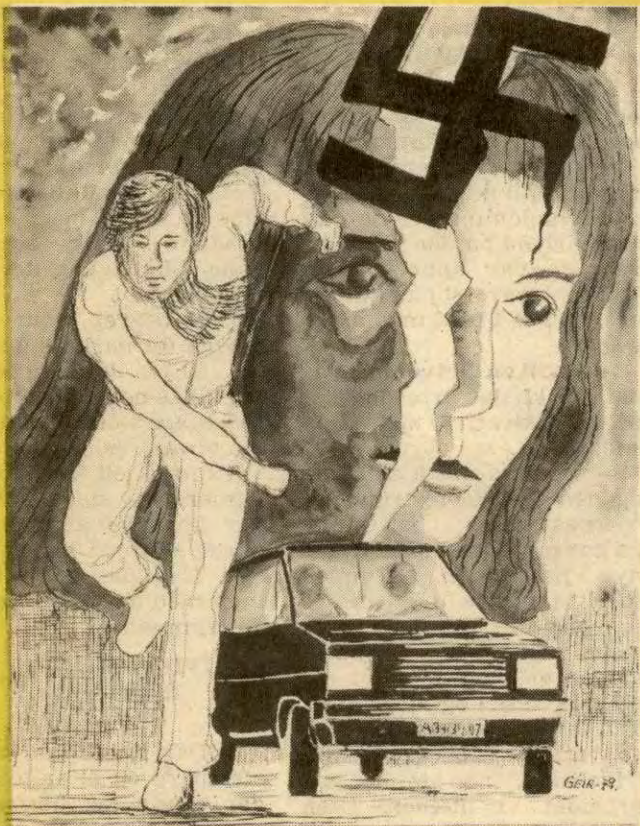
5
Dobbeltnr.
6
Pris
5 kr.

Spar Saltfjellet!

Saltfjellet i Nordland er et av de siste store uberørte fjellområder i Norge. Nå er planene å ofre også dette til kraftutbygging. Stor reportasje om motstandsarbeidet med novelle, tegneserier og intervjuer.

Side 14 og 15

«Vitnet»

Spennende kriminalnovelle om nynazisme.

Side 12 og 13

WANTED

ERIK BLÜCHER

Alder: 26 år Sist sett i Bærum

Ettersøkte er politisk ansvarlig for to bombeattentater, brannstiftelse, overfall, hærverk, rasisme, sjikane og forstyrrelse av offentlig ro og orden.

Ettersøkte antas å lede organisert kriminalitet. Banden hans kaller seg «Norsk Front», og har sterke bånd til internasjonale forbrytersyndikat.

Må pågripes straks!

Opplysninger og tips bes gitt til nærmeste politikammer og til Røde Garde.

Se side 4, 7, 12 og 13

«Tvunget til frihet»

Slik oppfatter elevene ved Valstad-kollektivet i Sverige sin situasjon som tvangsinnlagte narkomane.

Side 2 og 3

Hva har RØD VALGALLIANSE å tilby ungdommen?

Side 21

Skolekjøkkenet kunne vært bra, hadde det vært en avtrekksvifte eller fem der.

rode garde
korrespondent

Husmorfabrikk med piggråder rundt

Når folk tenker på husmorskulen ser dei vel for segein flokk jenter som skal lærast opp til å verte gode husmødre. Slik ser også ein del av lærarane på det. Skulen heiter no «Husstellfagskule», og er etter planen ein forskule i helse og sosialsektoren. Men sjølv om innhaldet i skulen i teorien er endra, heng gamal praksis att.

Det har i lengre tid vore misnøye blant elevane på Førde Husstellfagskule både når det gjeld undervisninga og forholda på skulen. Elevrådsforkvinna, Karin, legg her fram korleis dei har det.

SKRUR DU AV LYSET?

— Du har snakka mykje om ein lærer. Er alle like ille?

— ei, dette er nok dei verste utslaga. Men det er også annett eg vil trekke fram. Vi har eit fag som heter økonomi. Her fekk vi ein gong i oppgåve å syra skriftleg på:

— Skur du av lyset når du går ut?

— Samlar du på innpakningspapir og hyssing?

— Sparer du til noko?

— Går du til jevnleg kontroll hos lege?

osb. Denne oppgåva skulle vi få karakterar på!

Vi er og misnøye med at vi får karakter i Norsk. Her er det nemleg ikkje noko

pensum, og då vert karakteren satt ut frå om eleven snakkar i timane.

STRAM LAKENET, ELLERS ...

— Korleis ser ordensreglane ut?

— Vi bur på internat. Forutan vanlege reglar om ro og orden har vi ein del reglar som skulen og fylket har sett opp. Dei seier:

1. Slå opp senga
2. Stell deg sjølv.
3. Reis senga. Rist dyner og puter. Lakenet skal ristast ute og leggjast stramt på.
4. Legg nattkleda fint saman.
5. Vask tannglass, vask og hylle.
6. Tørk støv.
7. Vask golvet.
8. Lat at glasa etter frukost i den kalde årstida.
9. Legg dyna pent på.
10. Legg på teppe etter føremiddagsmaten.

Rektor veit å handheve desse reglane. Elevar har funne lappar om at lakena ikkje var skikkeleg strekt. Andre har funne knappenålar under senga for å kontrollere at folk vaskar.

POTTE UNDER SENGA?

I husreglane står det at det ikkje er tillate å tappe vatn eller trekkje i snora etter kl. 22.15. Kva skal ein stakkar gjere om ein vaknar midt på natta og må på do? Skaffe seg potte under senga?

— Korleis er arbeidsforholda deres?

— På kjøkkenet arbeider det kvar dag 12–13 personar. På 4 komfyrar vert det heile dagen koka og steikja. I tillegg har vi all dampen fra oppvasken. Men det finnst ikkje ein einaste vifte i rommet! Elevane går i os og damp heile dagen, og mange vert plaga av hovudverk.

— Kva skal dere gjere med desse forholda?

— Vi meiner det er staten og fylket som har ansvaret. Vi kan ikkje rette harmen vår berre mot lærarane. Nå først må vi grave fram alt det som er gale, lage oss ei meining og fremje ho. Dersom det ikkje skjer noko, må vi setje hardt mot hardt. Vi er ferdige på skulen no, men vi skal kontakte dei nye elevane til hausten og hjelpe dei å fremje saka vidare.

Elevrådsforkvinnen prøver til ære for Røde Garde å framstille idealet på skolen.

12 TIDLIGERE NARKOMANE

«Vi er tvunget til frihet»

Omlag 30 mil sør for Stockholm ligger Valstad-kollektivet — et behandlingshjem for tidligere narkomane. Det blir drevet etter de samme prinsippene som det etter hvert så kjente Hasselakollektivet. Sentralt i debatten omkring denne behandlingsmåten står det faktum at ungdommene er tvangsinnlagt. — Vi er tvunget til frihet, sier Valstad-elevene, og kan ikke skjule et oppgitt smil, som om de egentlig ønsker å si: Jøss, er dere ikke ferdig med den debatten enda. Og etter å ha tilbragt en hel dag på Valstad, skjønner vi at svenskene synes narkotikadiskusjonen i Norge ligger på et lavt nivå. For hvilke resultater kan de ikke vise til her på Valstad! Visste vi ikke bedre skulle vi uten å blunke ha satsa platesamlinga vår på at dette for 8 måneder sia ikke kunne ha vært en gjeng nedkjørte knarkere.

Valstad-kollektivet ligger bada i sol da vi ankommer den gamle grendeskolen på Sveriges første virkelige sommerdag av året. På midten av femtitallet led grendeskolen her i Verkeback den samme skjebnen som tusenvis andre småskoler. Den blei lagt ned og ungene tvunget inn til skoler i «vekstsentra». I et par tiår tjente skolen som behandlingshjem for psykisk utviklingshemma barn, inntil Valstad-kollektivet fikk sin spede start i 1974.

HARDT ARBEID

Minst av alt minner dette om et sjukehus for tvangsinnlagte narkotikavrak. Her finnes ikke gjerder, ikke piggråd, ikke vakt i porten. 4–5 ungdommer er opptatt med arbeid på den lille åkeren, et par andre kjører traktor og øverst på tomte er et nytt hus i ferd med å reises.

— Hvilken betydning har det praktiske arbeidet her på kollektivet? Vi spør to av snekkerne.

— Det praktiske arbeidet og den fysiske fostringa er hjørnesteinene i behandlinga her på Valstad, sier Johnnye Backmann. Sammen med 11 andre ungdommer har han vært på kollektivet siden i fjor høst. — Alle vi som er her kommer fra arbeiderklassen og vil komme til å forbli en del av den. Det er viktig at vi lærer oss til å trives og kjenne stolthet ved arbeidet vi utfører. Uten unntak var vi folk som for ett år sia bare hadde forakt til overs for «Medel-Svensson» som kom til og gikk fra jobben til samme tid hver dag.

«NARKOTIKA-PROBLEMET KAN IKKE BEHANDLES BORT

— I Norge blir Sverige nå brukt som eksempel på en bortimot fullkommen narkotikaomsorg. Er narkotika-

problemet i ferd med å løses her?

— Narkotika-problemet kan ikke behandles bort, sier Johan skråsikkert. Det er det samfunnet som skaper knarkere som må forandres for å få bort narkotika-problemet. Johan Danielsson er sosialskoleelev og er på besøk på Valstad i noen dager.

— Men hvordan vil dere få bukt med narkotikamisbruket?

— Kollektivene er et bra svar for de som allerede er blitt misbrukere. I dag har vi fem kollektiv som til sammen behandler rundt 30 ungdommer. Dette er sjølsagt altfor lite, men 1000 Hasselakollektivt kunne ikke avskaffe knarkinga i Sverige.

Det er det kapitalistiske Sverige som skaper en «giblaffen-i-andre-enn-deg-sjø»-holdning og der gruppesolidaritet er et totalt ukjent begrep, som må ta skylda for narkotikamisbruket. Ut fra dette er det sjølsagt ikke nok å diskutere behandlinga — hele samfunnet må forandres.

Til forskjell fra mange av kameratene sine på Valstad har Johnnye aldri gått på harde stoffer i lengre perioder. Det gikk mest i hasj men med det fulgte en masse kriminalitet.

«FRIVILLIGHET» RAMMER DE SVAKESTE

— Den første tida her var steinhard og etter to måneder rømte jeg herfra. Jeg sprakk under et bybesøk i Stockholm. Etter kort tid blei jeg slept tilbake hit, og det er opplagt det blei en hard tid, men gjeitt om jeg er glad for det i dag! Det er ikke solidaritet å la knarkerne sitte fast i søla. Jeg var rett og slett ikke i stand til å ta så fornuftig, sjølstendig standpunkt som å legge meg inn til behandling. Det eneste som kunne redde meg

Hvem kan se at disse for mindre enn et år sida var langt nede på harde narkotiske stoffer? Fysisk fostring har en sentral plass i behandlingen.

var at noen tvang meg til Valstad.

TVANG OG TVANG

— Men vi tar avstand fra tvang i formen psykiatriske klinikker med tvangstrøyer, doping og fengselsporter. Vi er for tvang med innhold. Solidaritet og sjølrespekt må stå sentralt. Det er de svakeste som bukker under om behandlinga skal være frivillig. De sterkeste vil klare det, men hva med alle de som sprekker så fort de kommer i kameratgjengen igjen? All erfaring viser at det er ungdommen fra arbeiderklassen som sprekker og havner på kjøret påny. Er det da politikk for arbeiderungdommen å kjøre på frivillighet?

— Men ser dere ikke faren for at tvang kan misbrukes?

— Jo, men den risken er vi nødt til å ta. Vi har ikke lov til å la oss lede av prinsipielle betenkeligheter når alt annet enn tvangsinnlegging rammer de svakeste.

KJØKKENLAGET ARBEIDER HARDT

Klokka er blitt ett på dagen, og vi må bryte av en time for middag. Sammen med en del besøkende kommunestyremedlemmer får vi en smak på hva kjøkkenlaget kan utrette. Kjøttkaker med hjemmeavlde grønnsaker og poteter smaker for-

treffelig ute i solveggen. Kjøkkenlaget er et av de fire arbeidslaga kollektivet er delt opp i. Det fins et utlag som har som hovedoppgave å drive jordbruk, et repara-

sjonslag som gjør reint inne i huset og står for all reparasjon av huset, og til sist fins en vaskeggjeng som holder kjørne reine og strøkne til enhver tid. Arbeidsoppgave-

ne går på rundgang i kollektivet. Det er stort sett enighet om at kjøkkenlaget har det hardeste arbeidet.

FORBUD MOT «Å VÆRE SAMMEN»

— 6 gutter og 6 jenter er elever på kollektivet. Legger ikke dette opp til klikkvesen og pardanning?

— Vi har forbud mot at to og to har «fast følge».

— Forbud!?

— Ja, og se nå ikke så forskrekka ut for det. Det ville bli en masse sjalusi av det, og det är inte alls bra. Dessuten er det viktig for behandlinga at slike «vattentätta skott», som et fast parforhold er, ikke finnes. Elevene skal ikke få sjans til å privatisere problemene sine. Forbudet hindrer også den åpenbare faren som finnes for at elevene støtter hverandre med gjensidige løgner om fortid og nåtid. I tillegg er det et viktig våpen mot kvinneundertrykking.

— Dere mener ikke at parforhold i seg sjøl er kvinneundertrykkende?

— Nei, det satses aktivt på at elevene skal ordne seg «normale» parforhold utafor kollektivet. Vi er for eksempel på dans i Gunnebo hver helg.

HER SKULLE ALLE VÆRSGO' LÆRE FOXROT!

— Er alle med ut på dans?
— Ja, og det var litt problematisk i begynnelsen, ler Johnnye. Da var det bare noen få av jentene som ville danse. Ingen av gutta ville.

Også barna til noen av de ansatte er en del av kollektivet.

fra programmet

— RV krever at det opprettes behandlingkollektiver av Solliatypen i alle landsdeler

— RV krever at andre behandlingstilbud utvides kraftig, ikke nedlegges.

— RV krever drastisk økning av bevilgningene til uteseksjoner og feltarbeid.

— RV krever at staten gir spesialoppløring til sosial- og helsearbeidere som arbeider med narkomane.

— RV krever et totalt behandlingstilbud som følges opp med ettervern, arbeid, bolig og sikker inntekt.

Borgerlige politikere har begynt å rope på mer tvang for at det skal se ut som om de tar narkotikaproblemet alvorlig. Sånn prøver de å dekke over at de sjøl er ansvarlige for at det langt fra er plass til alle dem som frivillig vil ha behandling.

Rød Valgallianse avviser ikke enhver form for tvang i narkotikabehandlinga. Men hovedspørsmålet nå er ressurser. Staten må bevilge de pengene som er nødvendige for å gi alle som trenger det en skikkelig behandling.

Politiopprustning er ikke noe svar på narkotikaproblemet. Stoffmisbrukere blir ofte trakassert og forfulgt av politiet, mens det de trenger er hjelp. Politiet må bruke kreftene på å stoppe smuglinga og knuse omsetningsapparatet, ikke på å trakassere ofrene.

RV krever at staten må gi tilskudd til kommunene som gjør ei kraftig utbygging av bl.a. uteseksjoner mulig.

Dansetrening var imidlertid obligatorisk — her skulle alle værsgo' lære foxtrot! Nå ser vi fram til helgedansen alle sammen.

— Har dere annen kontakt med lokalbefolkninga?

— Ja, så mye som mulig. Sammen med to av de andre gutta her er jeg med på Gunnebo IF's fotballag som spiller i 5. divisjon, sier Johnnye.

— Tror du at du klarer å holde deg på matta når du kommer vekk fra Valstad, Johnnye?

— Ja, det trur jeg helt sikkert. Men heldigvis er det enda lenge til jeg bryter med Valstad for godt. Neste år, da skal jeg gå på folkehøgskole som et ledd i ettervernet, må jeg tilbake hit hver helg. Det skal bli skitroligt, mener han.

— Dette at «gamlinga» kommer tilbake hver helg for å være sammen med de nye elevene er svært viktig, sier Johan. Det har uvurderlig betydning for begge gruppene. De nye vil få en inspirasjon — skjønt det nytter. Fjorårets elever på sin side vil på en måte møte seg sjøl — se hvordan de hadde det for et år siden og bli fastere bestemt enn noen gang på aldri å vende tilbake til knarken.

RV's MILJØPOLITIKK

- Utbygging av Alta-Kautokeino-vassdraget
- Utbygging av Saltfjellet
- Oljeboring nord for 62. breddegrad
- Åpent for atomkraftverk i Norge

Dette er store miljøspørsmål. Det dreier seg ikke bare om å verne om Norges natur, men å verne om primærnæringer, bostruktur, arbeidsplasser og framtida til ungdommen i store deler av landet. Derfor har Rød Valgallianses landsmøte vedtatt at disse miljøspørsmåla skal stå helt sentralt i valgkampen og RVs videre arbeid.

RV har nå en klar miljøprofil, entydig støtte til miljøbevegelsens krav og en egen alternativ miljøpolitikk. For oss som skal drive valgkamp blant ungdommen er dette en stor hjelp dersom vi vet å utnytte det. Mye ungdom er brennende opptatt av disse spørsmålene.

Høyre og Arbeiderpartiet er miljøbevegelsens viktigste fiender. Det er de to partiene i kraftallianse som vedtar rovdriften på Norges ressurser. Dette skal vi stille Unge Høyre og AUF til ansvar for, og dra av dem den falske grønne maska.

Venstre vil alt godt på dette feltet, men mangler en samfunnsanalyse som gjør det mulig å kjempe

igjennom noe. Dessuten tier Venstre klokelig med at de sjøl har vært med å planlegge og bevilge flere hundre millioner til atomkraftverk i Norge.

SV har i utkastet sitt til kommunevalgprogram ikke nevnt miljøspørsmåla med ett ord.

For ungdom som ønsker å verne om Norges naturressurser er bare et alternativ: RØD VALGALLIANSE.

★★★

Eksamen Artium

Fram til 16. juni må over 20 000 artianere vente spent på eksamensresultatene. Røde Garde kjenner resultatet: Ca. 20 prosent av elevene får 0,1 og 2, 60 prosent får 3 og 4 og 20 prosent får 5 og 6. Dette er ifølge lærerplanen «veiledende landsnorm».

Det finnes ingen regel om hva som er tilfredsstillende allmenkunnskaper i norsk. Ingen eksamen som forteller om du har gode nok forkunnskaper til å studere. Bak de runde formuleringene er virkeligheten ganske brutal: Vitnesbyrde forteller hvordan du blir rangert i forhold til de andre elevene. Karaktersystemet vi har i dag er laget for å skille ut enere og tapere. De som har jobbet seg opp en karakter, har vært med på å skyve andre ned.

RØDE GARDE
AVIS TIL RØD UNGDOM

Avisa til RØD UNGDOM
Boks 4702 Sofienberg, Oslo 5
Telefon (02) 35 32 62
Postgiro for abonnement: 4 79 21 31.
Postgiro for kommisjonærer: 2 06 08 89
Abonnement koster 30 kr. for ett år.
RØDE GARDE kommer ut hver måned
Redaktør og ansvarlig utgiver:
Hilde Haugsgjerd
Trykt i offset hos A/S Duplotrykk

Mens dette reaksjonære karaktersystemet enda er virksomt er det Unge Høyre driver sin kampanje for karakterer. Uansett uttalelser mot Gausskurven og lignende, er målet med Unge Høyres kampanje å få opprettholdt karaktersystemet som det er i dag.

FRA RV's LANDSMØTE

Forby
'Norsk Front'

1. mai ble to mennesker lemlestet for livet. I dag er det dokumentert at Norsk Front sto bak udåden. Dette viser at Norsk Front er en fascistisk, kriminell organisasjon som bruker fysisk terror mot politiske motstandere. Det er i seg sjøl god nok grunn til å forby Eric Blüchers bande.

Norsk Front er også en rasistisk organisasjon. Både program og propaganda er gjennomsyret av rasisme og hat mot fremmedarbeidere. Terror og rasisme er nynazistenes midler til å føre Hitler og Quislings arv videre i Norge.

Straffelovens paragraf 135 a forbyr rasediskriminering. Men trass i den rasistiske praksis som Norsk Front har drevet i lengre tid, velger Riksadvokaten og norsk rettsvesen å la dette passere i det stille. Anmeldelser mot Eric Blücher og Norsk Front blir enten lagt til side eller trenert. Dette er en skandaløs praksis.

Terroren 1. mai viser at en slik innstilling fra myndighetenes side oppmuntrer ny-nazistene til nye og verre overgrep.

Rød Valgallianse krever derfor:

- Norsk Front må erklæres ulovlig og forbys.
 - Formannen i Norsk Front, Eric Blücher, og øvrige kjente medlemmer må øyeblikkelig siktes for rasediskriminering og straffes.
 - Dersom Norsk Front prøver å stille liste ved kommunevalget i Oslo, må den erklæres ulovlig. Listas tillitsmenn må siktes for rasediskriminering og straffes.
- Landsmøtet oppfordrer alle som er mot fascismen og Norsk Front til å gi de to ofrene, Ulf Andersen og Thomas Wenneberg, politisk og økonomisk støtte. Landsmøtet gir 2000 kroner til Støttefondet for 1. maiofrene.

NÅ ER VI TRE

Formannen i Kommunistisk Arbeiderungdom, Torkil Sørensen, er 26 år og lærling. Her i midten sammen med gjester fra Sverige og Norge.

Nå har vi tre kommunistiske ungdomsforbund i Norden. Den nye i søskenflokket heter **Kommunistisk Arbejderungdom** og ble stifta i København 19. mai.

Kommunistisk Arbejderungdom er ungdomsorganisasjonen til **Kommunistisk Arbejderparti (AKP(m-l)s søsterorganisasjon i Danmark)**.

Det nye ungdomsforbundet vil legge stor vekt på arbeidet blant lærlinger og unge arbeidsløse. De vil styrke ungdommens masseorganisasjoner og reise kampen mot ungrevisjonistene i Danmark (DKU) som forsøker å lede ungdomskampen inn i parlamentariske baner med utallige deputasjoner og appeller til politikere, men ingen konkrete aksjoner.

Kommunistisk Arbejder-

ungdom er den eneste ungdomsorganisasjonen i Danmark som kjemper imot begge supermaktene. Støttearbeidet til Kampuchea og Eritrea blir sentrale oppgaver.

Men aller først skal de gjøre det nye ungdomsforbundet kjent. De har planer om gratisutdeling av første nummer av avisa deres Rød Ungdom om 14 dager, festmøter på St. Hansaften og sommereir på Midt-Sjælland der de skal disku-

tere ungdomsarbeidsløsheten og konflikten Vietnam-Kampuchea.

Til høsten skal de på en turné over hele Danmark.

Landsmøtet sendte hilsen til Rød Ungdom i Norge og Sverige, til Kommunistisk Arbejderparti, til Kinna Kommunistiske Ungdomsforbund og til regjeringa i Demokratisk Kampuchea.

Rød Ungdom i Sverige og Norge holdt hilsestaler på landsmøtet.

Edda ut —
SIPO inn

Røde Garde har siden sist fått inn en adresseendring til sitt abonnementsarkiv.

Studiegruppa Edda, boks 2494, Solli, Oslo 2 skal utgå. Deres abonnement skal overføres til Overvåkingsentralen, boks 3704, Gamlebyen, Oslo 1.

Det ble visst for langt å gå for å hente Røde Garde etter at SIPO flytta til det nye politihuset. Og for komisk å operere med en dekkorganisasjon alle viste hva gjemte seg bak.

Valgnummer av
Røde Garde

Neste nummer av Røde Garde kommer ca. 5. august. Det blir et nummer spesielt beregna på å selge i valgkampen. Stoff må være redaksjonen i hende seinest 20. juli.

Ikke
engang
bonus
hjalp

Vår konkurrent i bransjen, **Ungsosialisten** — bladet til **Sosialistisk Ungdom** — har hatt salgskampanje. Målet deres var å øke salget fra 2000 til 3000. Kampanjedirektør Torbjørn oppsummerer det nedslående resultatet av kampanjen i et skriv til SUs landsstyre, datert 17.4.:

«Målsettinga var flere kommisjonærer og høyere salg. Uformell målsetting: 1000 eks. økning av salg (50% auke).

personer.

— Høyere salg: Dette var jo kampanjens kjerne. Spartakus (medlemsbladet til SU, red.an.) brakte en god del salgsløst. Resultat: kvotene ble økt med 300 (ca.) eks. i løpet av kampanjen, noe som må bedømmes som svakt. Verre var det at mange lag reduserte sine kvoter i løpet av høsten. Vinninga gikk dermed opp i spinninga, og vi sto ved kampanjeslutt på samme nivå som ved sommeren.

Ja, ja, ikke så mye å skryte av, Erik Solheim. Sjøl ikke ved å innføre bo-

nus fikk dere opp salget. Det trodde vi du visste på forhånd, slik du har breia deg i debatten om Kina. Men bonus i Sosialistisk Ungdom og det sosialistiske Kina er kanskje to forskjellige ting?

— Midlet for å få flere kommisjonærer var innføringa av muligheten for 50 øre provisjon pr. eks., oppfordringer US (Ungsosialisten, red.anm.) og oppfordringer til laga om å huke sympere for salg. Resultatet var svakt, ca. 5

DEN FØRSTE

Da eg reiste på sommarleir første gangen, telte eg på knappane dagane i førevegen om eg skulle reise eller ikkje. Eg VILLE jo gjerne reise, få vite meir om Raud Ungdom, diskutere politikk og treffe folk. Men samstundes var eg redd.

For eg trudde heilt fast at kommunistar, det var folk som hadde lese og snakka så mykje at dei hadde skuffar i hovudet, som dei kunne trekke fram når det høvde seg og plukke fram dei rette standpunktene og dei gode argumenta. Og så eg, som gjerne ville vite, men som lura på så mykje, som var forvirra og usikker. Korleis skulle dette gå ...

INGA SERVERING

Korleis det gjekk? Ja, det er det eg gjerne vil fortelje om. Forførst blei eg forvirra, åpna øyrene på vid vegg og sugde til meg alt som blei sagt, sidan — i mørke nattetimar under teltduken — knaka det i hjernevingane, og så blei eg oppglødd og ivrig. For dette var heilt annleis enn eg hadde tenkt! Kommunistane diskuterte så orda flaug, dei var slett ikkje einige med kvarandre om alt — ja mange var som meg, ikkje einig med seg sjøl eingong! Og eg, eg hade mitt å seie som slett ikkje var dummare enn det mange andre sa. Og det var da eg skjøna at på Raud Ungdom sine sommarleire er det ikkje servering, her blir det laga politikk!

TUSEN SPØRSMÅL Å DISKUTERE

Eg er heilt sikker på at det er mykje rundt dei emnene du lurar på og gjerne vil vite meir om. Om korleis Kina skal greie å bli ein moderne stat utan å miste sosialismen? Om karakterer og bonus og cola og krigen med Vietnam? Og kring Raud Valallianse sin politikk: Korleis skal vi møte narkotikaproblemet? Kva slags behandling skal vi gå inn for? Tvang eller friviljug behandling?

Kva er dei viktigaste miljøvernssakene? Skal vi gå imot kraftkrevende industri? Eller kva for krav skal vi stille i kommunane for å kjempe mot ungdomsarbeidsløysa? Skal vi prøve å få flest moglege stemmer i valget? Kan vi greie å få folk vekk frå Unge Høgre med å vise at Høgre er for rovdrift på naturressursane?

GRUPPER PÅ 5 10

Men, seier du kan hende, dei var vel meir vane med å prate enn deg? Korleis turte du seie noko? Og høyrt noko på deg? Jo, mange hadde nok vore på sommarleir før, men slett ikkje alle. Og desse leirane er laga sånn at du vert kjent med folk og tør prate. For når du kjem på leiren blir du motteken og vist ein plass å slå opp tellet ditt, eller du får låne eit telt. Og så møter du dei som høyrer til gruppa di.

Gruppa er ikkje meir enn 5 — 10 personar. Og saman med dei gjer du mykje anna enn å diskutere — spiser, snekrar bord, syng songar og tek del i dugnadsarbeid, lagar kulturinnslag og spelar volleyball. Desse folkane blir venene dine i løpet av ein halv dag, og tru meg, du får eit anna tilhøve til folk når de har tømte doar saman enn når de treffast på eit møte!

EIN BLANDING AV STORT OG LITE

Fleire grupper saman dannar ei brigade som er ein større del av leiren og når brigaden samlast om kvelden, kan gruppa legge fram saker dei ikkje vert einige om, vise fram ein sketsj dei har laga eller teke opp saker ved leiren dei er nøgde eller misnøgde med. Og når alle gruppene og brigadane har diskutert, vert det heile sum-

mert opp i plenum — møte for heile leiren — og diskutert enno vidare. Ei slik ordning skapar verkeleg demokrati, samstundes som kvar del har si leiing som sørger for at det ikkje blir kaos.

Den første leiren min kom som ei overrasking, og eg lærte og meir enn eg hadde trudd på forhånd. Både om kva kommunistar eigentleg vil — det lærte eg gjennom organiseringa og livet på leiren, og om dei politiske sakene som blei diskutert. Det året var det Sovjet og faren for krig som blei tatt opp. I år skal vi diskutere kva som skjer i Kina og Raud Valallianse sin ungdomspolitik.

FOREBU DEG

Eit råd vil eg gi deg før du drar på sommarleir: Forebu deg så mykje du kan før du drar. Du blir høyrst sjøl om du ikkje veit noko på forhånd, men sjølsagt stiller du sterkare jo fleire spørsmål og saker du vil vite meir om du har klare når du kjem. I dette og dei to førre numme-

ra av Røde Garde har vi artiklar om Kina, og dersom du kjøper avisa Klassekampen ein del fram til du drar, finn du stoff både om Kina og om Raud Valallianse. Dessutan har Oktober Forlag gjeve ut ein bok om det å dra på sommarleir. Den heter «Rød Front Sommerleir» og her finn du meir om korleis leiren er organisert, kva du treng ha med deg osv.

Helsing Bente

KANOLEIR

Rød Front arrangerer kanoleir i Østfold 7. — 14. juli. Begrenset plass. De som allerede er påmeldt andre leire ser vi helst at ikke bytter.

Erfaring med padling ikke nødvendig. Opplæring blir gitt. Skriv på påmeldingsblanketten om du har kano (antall plasser, årer og redningsvest).

YTRING:

Politi og anarki

Natt til 1. mai var det store opptøyer, konfrontasjoner mellom ungdom og politi og hærverk i Oslo sentrum. Noe liknende skjedde i Trondheim natt til 17. mai. AKP(m-l) og Rød Ungdom har tatt klart avstand fra disse hendelsene, og slått fast at de ensidig skadet kampen mot politivold.

Seinere har det blusset opp en debatt rundt Rød Ungdoms standpunkt. Debatten reiser også mer prinsipielle spørsmål. Jeg skal kommentere noen saker.

Som man reder, så ligger man. Kommunene i Oslo og Trondheim kan takke seg sjøl for det som hendte. Det er byer med stor konsentrasjon av ungdom. Fritidstilbudene er dårlige. I store deler av byene har ungdommen overhodet ikke steder å være.

Ungdomsarbeidsløsheten er omfattende.

Når ungdom så reiser seg til kamp for å bedre sin situasjon, blir de møtt med koller og slag fra politiet. Både Oslo-ungdom og Trondheims-ungdom har blitt slått og trakassert av politiet ved husokkupasjoner og andre aksjoner. For mange av dem som var samlet i Oslo natt til 1. mai, har politivold vært en regelmessig opplevelse i flere år.

Disse forholdene har skapt en desperat situasjon for mange, og gjør at slikt hærverk og pøbelopptøyer kan skje. Men gjør det oppføyene mer progressive?

slåss mot politivold. Vi hadde oppnådd en god del i den kampen. Bevist at det eksisterer, skapt en stor opinion mot politivolden og drevet politiet på defensiven.

I dag er vi satt flere skritt tilbake. Arbeidsfolk oppfattet ganske riktig det som skjedde som rene pøbelopptøyer. De synes det var rettferdig at politiet slo det tilbake. Når purken att-påtil var så lure å bruke tåregass istedenfor koller, har de klart å vinne tilbake en del sympati. Grunnlaget er lagt for en ny opprustning av politiet. Den er allerede varslet fra statens side.

Kampen mot politivold, hvordan skal den føres? Er målet «å ta rotta på purken», les: uskadeliggjøre flest mulig politimenn? Da kunne vi like godt møte mannsterke opp ved vakt-skifte på politihuset på Grønland og ta dem en for en.

Kamp mot politivold må

REVOLUSJONÆRT TÅLMOD

Bare sosialismen kan virkelig gjøre det godt for ungdommen å leve. Vegen dit er lang. I dag er oppgaven å vinne arbeiderklassen og ungdomsmassene for en revolusjonær linje. I kampen for sosialismen nås ingen lettvinde resultater, sjøl om du tar i bruk tilsynelatende dristige og «revolusjonære» metoder.

Anarkistenes linje er «direkte aksjon». For dem betyr det ikke noe hva du oppnår, bare det skjer noe. Målet for anarkistene er ikke å vinne arbeiderungdommen for sosialismen, men å skape spenning for en liten gjeng aktivister.

For oss kommunister er målet det viktigste. Aksjonen i seg sjøl har ingen verdi. Vi spør alltid: Hva vil vi oppnå? Hva kan folk lære? Vi legger opp taktikken og metodene ut fra hva som tjener målet.

KAMP MOT POLITIVOLD

Mange av dem som var med de to nettene i mai, ønska ganske sikkert å

være å forsvare oss når politiet med makt angriper oss eller våre rettigheter. Slå purken tilbake når de angriper streikevakter, aksjoner for steder å være, med makt jager oss fra torg og T-banestasjoner.

KRIMINALITET ER ANARKI

Oluf Lorentzen er en rik borger, og driver den dyreste matvarebutikken i byen. Jeg felte ikke en tåre over at han ble frastjålet noen ølkasser. Men betyr det at revolusjonære er for kriminalitet?

Arbeiderklassens mål er å ta makta og rikdommen fra borgerskapet. Men det skal skje gjennom at klassen, kollektivt og organisert gjennomfører den sosialistiske revolusjonen. Kriminalitet som politisk metode i dag, ved at folk på individuelt vis stjeler fra borgerne, er reaksjonært anarki. Det skaper avstand til massene, og det åpner for kriminalisering av progressive med alt hva det fører med seg: husundersøkelser, overvåking og arrestasjoner.

H.H.

rode garde
korrespondent

Hybler til alle!

Aksjonskomiteen leder allsangen. Noen av de 300 som gikk i tog.

Streik! Elevene ved Asphaugen videregående skole i Bodø streiket mot riving av hybelhuset ved skolen. Dette skjedde 15. mai. De var ikke alene om å streike. Elevene ved gymnaset og lærerskolen var med, og en del lærere støttet.

De andre skolene i byen var med i demonstrasjonstog gjennom Bodøs gater

midt på dagen. Resultatet av streiken? Seier. Internatet er sikret et par år til.

Bakgrunnen for streiken var at ved forrige skoleår manglet 80 yrkesskoleelever et skikkelig sted å bo. Noen måtte dele små hybler, andre tok i bruk camping-vogner, andre igjen måtte flytte hjem. I denne situasjonen ville fylket rive internatet. Andre del av planen var å bygge ut skolen, uten at elevene var sikret et sted å bo. Ele-

vene ved skolen har i flere år prøvd å endre på situasjonen ved å skrive brev, skrive i avisene o.l. uten resultat.

På et allmøte på Asphaugen skole ble det vedtatt å gå til streik. Etter vedtaket ble det sving på skolene i byen. Rektor og fylkesskolesjefen begynte å reagere. De satte seg i et møte. De fant ut at de likevel kunne bevilge penger slik at internatet kunne settes i forskriftsmessig stand.

300 elever gikk under parolene: Riv ikke internatet. Eget internat ved Aspheugen skole. Demonstrasjonstog gikk fra skolene til Fylkeshuset. Der ble et skriv om saken overlevert Fylkesskolesjefen. Dagen ble avsluttet med en meget vellykket fest.

Yrkesskoleelevene har vunnet en viktig seier. De er kommet et steg videre i arbeidet for å sikre at alle får hybler.

Ei lekse til

1. mai i år var en delegasjon fra Sovjet gjester ved Samorgs 1. mai-arrangement i Trondheim. Sosial-imperialismen driver i dag en utrydningskrig mot folket i Eritrea og øver aggresjon mot ei rekke land. I ei slik tid blir altså representanter fra Sovjet mot-tatt i Trondheim!

Og det attpåtil som hedersgjester på 1. mai, den dagen verdens arbeidere og undertrykte folk bruker for å vise internasjonal solidaritet i kampen mot imperialismen.

Men Samorg-toget fikk ikke passere uten protester. Trondheims-ungdommen laga motdemonstrasjon. «Soviet guests are not welcome in Trondheim». Slagord for Eritrea mot Sovjet slo mot Samorg-toget da det marsjerte inn på torget.

Og så kom NKP-seksjonen forbi – med sin skjending av arbeiderklassens røde flagg. Martin Gunnar Knudsen, formann i NKP, gikk der og ble rasende ved møtet med Trondheims-ungdommen, slo ut med armene og brølte «Kina ut av Vietnam!» (På det tidspunktet hadde for øv-

Fotoreportasje

rode garde
korrespondent

Kravet om ungdomshus i Asker er ikke nytt. Men kommunen har tidligere avvist alle forslag. Tidlig i vinter ble kravet tatt opp av ungdomsgruppa i Askeraksjonen. Startskuddet for den aksjonen som førte til

okkupasjon, var denne demonstrasjonen i Asker sentrum som stilte krav om Fossgården som ungdomshus og krav om at ungdomskubbene ikke måtte legges ned.

VI
GLEMMER
ALDRI
FOSS-
GÅRDEN

Klokka 4 om natta til 31/3 okkuperte ungdommen Fossgården. Okkupasjonen fikk med en gang enorm støtte både fra ungdommen og fra en del politiske organisasjoner. Om kvelden var det opptil 100 ungdommer i huset samtidig, og så mye ungdom har aldri vært samla i ett hus i så mange dager på rad i Asker. Dette viste alle at

ungdomshus er nødvendig, men Asker og Bærums budstikke ble fortilva over at så mange hadde slutta opp om okkupasjonen. Aktivitetene spredte seg fra konserter til visesang og kortspill. Vi hadde allmøter hver dag, og ellers drev vi med oppussing av huset, visesang, kortspill og arrangerte konserter.

Mandag 9/4 sier ordfører Jon Fossum til Budstikka at han håper Miljøverndepartementet raskt vil gi klarsignal til riving av huset. Men allerede 3 dager før har kommunen bestemt at rivinga skal skje tirsdag 10/4. Klokka 05.30 kommer politiet for å kaste ut okkupantene. Moralen er klar:

«Pamper kan man ikke stole på.»

De reiv huset vårt, nymalte vegger, private eiendeler og veggaviser flagra utover. Vi var blitt for farlige for forretningsstanden og politikerne. Okkupasjonen hadde fått så brei støtte at disse rasingseksper-

I.G. Knudsen

Hatet mot nazismen overordna

«Vi ungdommer har ikke opplevd krigen og nazismen, men vi vet hva det dreier seg om. Forby Norsk Front nå!»
Slik slutter oppropet hundrevis av ungdommar i Åsane ved Bergen har slutta opp om. Bak denne kampanjen står nokon som kallar seg «Ungdomsaksjonen mot Norsk Front i Åsane».

I løpet av 14 dagar har dei ved hjelp av plakatkampanje og døraksjonar samla

inn mellom 1200 og 1500 underskrifter, og dei er berre halvvegs i aksjonen.
Raude Garde oppsøkte nokre aktivistar i ungdomsaksjonen for å få vita meir om den. Dei kom då rett frå døraksjon og vi fekk berre tid til eit par ord med dei.
— Korleis har det gått?
— I løpet av ei time har vi samla mellom 200 og 250 nye underskrifter og fått inn 163,50 som skal brukast til annonser i Bergensavisen. Så vi kan ikkje klage på resultatet.
— Folk er forbanna på nazipakket. Mange takkar

oss for at vi har tatt dette initiativet.
— Mange negative reaksjonar?
— Ingen som støtter nazistane, men nokre vil ikkje forby dei og nokre meiner ekstremistane på andre sida er like galne. Fleire ga oss pengar, sjølv om dei ikkje skreiv undre oppropet. Nokre trur vi er AKP-arar fordi vi samler underskrifter.
— Og det er de ikkje?
— Nei, det er mange forskjellige meiningar i ungdomsaksjonen mot Norsk Front. Hatet mot nazismen er overordna andre politi-

ske meiningar.
— Vi er ikkje interessert i italienske tilhøve her i landet. Byrjar AKP å kasta bomber mot fredlege demonstrantar, må vi gå imot dei og.
— Har de andre planar etter underskriftskampanja er over?
— Vi har lyst til å laga ein «Rock against Rascism»-konsert. Men vi får no ta ein ting om gangen, seier denne friske gjengen frå Åsane, og oppmodar andre «til å gå hen å gjøre like så».

Sovjet. I år gikk 1900 mennesker i Faglig 1. mai-front, nesten dobbelt så mange som i Samorg-toget.

Korrespondent

rode garde korrespondent

rig Kina for lengst trukket seg helt ut av Vietnam.) Men motdemonstrantene overdøva han med taktfaste rop: «Fritt Eritrea — Sovjet ut!»
Siden fulgte motdemonstrantene med inn til torgmøtet, der det endte med at DNAs og NKPs venner i Trondheims-politiet ødela transparentene og trua med arrestasjon.
Det gikk to tog i Trondheim 1. mai. Samorg, Arbeiderpartiets valgtog, med sovjetiske hedersgjester, og Faglig 1. mai-front med folkets egne krav, for internasjonal solidaritet mot USA og

Seremonien ble avslutta ved de jordiske restene til vårt kjære hus. Gravtalen og gravsangen gjorde djupt inntrykk på oss alle, og vi visste at NÅ — NÅ begynner kampen for alvor — kampen for ungdomshus, kampen mot et Asker av asfalt og betong! I mai danna vi en ungdomsaksjon — Aksjon Ungdomshus. Gjennom denne aksjonen skal vi fortsette kampen for ungdomshus, og sjølv om vi er mange nå, skal vi bli enda flere!

Støtte fra Rød Ungdom

Vi i Rød Ungdom synes okkupasjonen av Fossgården, og kampen for ungdomshus, har vært en flott aksjon. Vi har vært med i kampen hele tida og jobba etter beste evne. Men! Nå er huset borte, og hvordan skal kampen da føres videre?
Vi mener at det eneste riktige er å bygge ut aksjonen som har vært og styrke presset på kommunen. Ungdomsaksjonen som nå er danna er et vel-

dig bra tiltak, og vi gir den vår fulle støtte. Vi håper den vil vokse seg stor og sterk og bli en slagkraftig aksjon. Dette er helt nødvendig, for Asker kommune har vist seg å være en smart og mektig fiende.
Vi slutter opp om «Aksjon Ungdomshus», og oppfordrer all annen ungdom i Asker til å gjøre det samme.
Rød Ungdom i Asker

FOSSGÅRDEN ER DØD
— MEN UNGDOMMEN LEVER!
Vår alles kjære
FOSSGÅRD

Du vårt høyt elskede og dypt savnede ungdomshus ble 10.4. brått revet ... fra oss. Det

blir vanskelig å finne noen som kan erstatte deg, men vi lover å gjøre så godt vi kan, og morderne skal ikke føle seg sikre ...

Okkupanter og nære venner Blomster kan sendes til graven, men kaktus bes sendt ordførerens kontor.

tene var redde for at Miljøverndepartementet skulle bli nødt til å ta hensyn til oss og resten av befolkninga i Asker. Derfor slo de til før det var tatt noen avgjørelse, derfor slo de til grytidlig om morgenen midt i påskea med ordføreren sjølv godt forvart på fjellet.

**SVART
KAMP**

Okolona, Mississippi (The Call):

14. april i år arresterte politiet og føderale marsjaller eit heilt demonstrasjonstog her. Augewitne fortel at politiet kjørte gjennom toget bakfrå, og gav ordre om å stogge marsjen. Dei drog jamvel revolverane og skaut over hovuda til folk. Så blei dei omlag 150 deltakarane omringa og førte til kva ein lokalt kallar «grisebingen».

Demonstrasjonen blei organisert av United League, ein viktig og veksan- de svart fridomsrørsle i USA. Han var ein av fleire marsjar UL organiserer i Det svarte Beltet (Sørstatane), og retta seg mot diskriminering. Ku Klux Klan-terror og rasistiske polititiltak og slo til lyd for lik rett til utdanning.

Seinare same dag heldt UL eit massemøte i Okolona der formannen i United League, Skip Robinson, talte. Han sa mellom anna at politiaksjonen «synte styresmaktens desperasjon».

Talsmenn for United League seier dei vil gå til sak mot dei lokale styresmaktene i Okolona for brot på menneskerettane. UL vil halde fram med protestrørsle og fridoms- kampen.

Arbeidet til UL blir aktivt støtta av dei amerikanske kommunistane i CP(ML) og Communist Youth Organisation.

-Alle spør jo etter....
(Forts. fra side 20)

traktor til dømes. Kjøp- mannen trudde det var ein spøk, han. Skjønte ingen- ting. Det var litt pinlig. Alle spør jo etter «mannfolka våre».

— Korleis er framtid- planane?

Lotte: — Målet er å kjøpe gard sjøl, så dette vart på mange måtar ein prøve- periode. Ein del av vitnen med å leige her er å prøve dette med kollektiv. Alle kjenner ikkje kvarandre så godt. Ellers er vi i starten, og det er vanskeleg å spå om framtida.

Kise: — Når det gjeld drifta her, så har vi planer om å ha høner. Vi skal ha fleire sauer, grønnsaker for salg og kanskje det vert ei ku òg. Ellers vil vi òg avvikle bruken av kunst- gjødsel. Sprøyting driv vi ikkje med.

— Til slutt, har de nokre råd og vink til folk som vil prøve dette?

Lise: — Ja, vi oppfordra i alle fall folk til å være med å snu straumen frå byen og ut på landet igjen.

Lotte: — Råd og vink kan folk få ved å henvende seg til Jordsøkjarsam- bandet, Hermann Ross- gt. 9, 5000 Bergen.

Utålmodighet i Manila

Bare siden 1973 har gjeldsbyrden til landa i den 3. verden økt fra 114 milliarder dollar til nesten 300 milliarder. FN-konferansen om handel og utvikling har stilt som mål at de utvikla industrilandene skal gi 0,7 prosent av sitt nasjonalprodukt i U-hjelp. I stedet for å oppnå denne målsettinga, har hjelpe de siste åra sunket, og er nede på om lag 0,3 prosent.

Dette er noe av bakgrunnen for den 5. FN-konferansen om handel og utvikling som gikk av stabelen i Manila på Filippinene i hele mai.

U-landa har mistet tålmodigheten. I flere år har de stilt krav om en ny økonomisk verdensordning for å begrense de imperialistiske landas utplyndring av 3. verden. Etter århundrer med kolonialisme og imperialism har U-landa reist seg og stilt krav om en mer rettferdig fordeling av ressursene i verden. Forhandlinger har pågått gjennom FN-konferansene, de såkalte UNCTAD-konferansene, men med svært lite resultat. I de få tilfeller det er oppnådd enighet om noe, er det U-landa som har firt på sine krav, ikke de utvikla landene.

**NY ØKONOMISK
VERDENSORDNING**

Forslaget om en ny økonomisk verdensordning består av en rekke konkrete krav fra U-landa til industrilandene: De krever at det opprettes et råvarefond for å sikre prisene på de råvarene U-landa selger, de krever ettergivelse av den enorme gjeldsbyrden, og i stedet massiv overføring av hjelp, de krever å få del i industrilandas avanserte teknologi, de krever en rettmessig andel av verdens skipsfart. De krever også at industrilandene må slutte med proteksjonismen, det vil si at de hindrer eksport av varer fra U-land gjennom tollgrenser og avtaler.

ARUSHA-KONFERANSEN

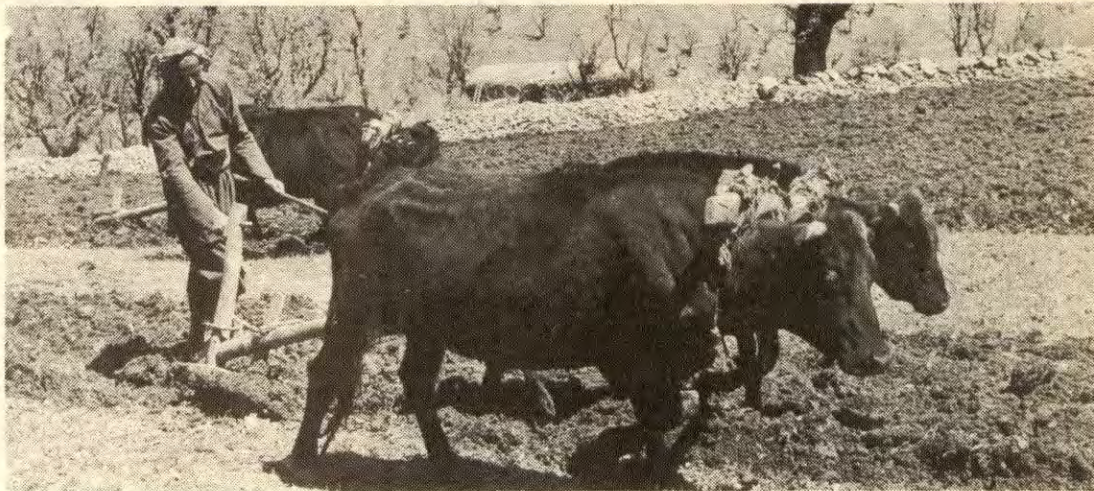
Utviklingslanda møttes til

et eget møte i Arusha i Tanzania i februar i år for å utforme sine krav foran UNCTAD 5. Tanzanias president Julius Nyerere sa på møtet: «Vi har ikke lykket i å endre maktforholdene. Verdensordningen fungerer fortsatt mot de fattiges interesser.»

U-landa er i ferd med å miste tålmodigheten. For å styrke sin posisjon har landa i den 3. verden begynt å samarbeide mer direkte og presse industrilandene. Eksempler på dette er opprettinga av råvarekarteller, sånn som OPEC når det gjelder olje. Når U-landa står sammen, kan de presse fram endringer, bedre priser o.l. for sine varer. Ett av de viktigste resultatene fra Arusha-møtet var et program for «kollektiv sjølbergning», et utstrakt samarbeid mellom landa i den 3. verden for bl.a. å øve sterkere press på de imperialistiske landa.

NORGES ROLLE

Norge har til nå spilt rollen som «brobygger» mellom U-landa og industrilandene. Norge har spilt en positiv rolle gjennom å være blant de første til å gi konkrete løfter om bevilgninger til råvarefondet, i Manila lovet Frydenlund 125 millioner fra Norge. Men Norge har også egne imperialistiske interesser å forsvare, f.eks. skipsfarten. U-landa krever at når varer skal transporteres fra ett land til et annet, skal 40 prosent av transporten foregå på hver av de to lan-

Jordbruksredskapene i mange land i den 3. verden er enkle. Her - okse og treplog i Kurdistan(Asia)

das skip, og bare 20 prosent på andre lands. Dette vil ramme Norges skipsfartsin- teresser hardt.

I den situasjonen som er nå med nærmest total stillstand i forhandlingene, er Norges «brobyggerrolle» farlig. De største imperialistiske landa, som f. eks. USA, pluss Østblokklanda, deltar opplagt bare i disse forhandlingene for å hale ut tida, de har ikke tenkt å fire en tomme overfor U-landas krav. Å «bygge bro» i denne situasjonen er reaksjonært, det Norge burde ha gjort var å gå i spissen for å imøtekomme U-landas krav og markere seg skarpere mot de industrilandene som nekter i fire en tomme.

Norge har sjøl stilt ei målsetting på at 1 prosent av nasjonalproduktet skal gå til U-hjelp. Denne målsettinga skulle vært oppfylt for lenge sia, Norge er pr. i dag bare oppe i ca. 0,7 prosent.

**ET RETTFERDIG
VERDENSAMFUNN**

Kravet om Ny Økonomisk Verdensordning (NØV) kan sjølsagt ikke gjøres slutt på imperialistlandas utbytting av den 3. verden. Men om U-landa får kjempa sine krav igjennom vil det rykke fram posisjonene til den 3. verden kraftig, og ramme imperialistlandene hardt på noen områder. Derfor gir vi vår fulle støtte til de krava U-landa stiller. De er helt nødvendige

fordi utviklinga fremdeles går i feil retning: De rike blir rikere og de fattige fattigere, forhandlingene til nå har ikke snudd strømmen fordi imperialistene tviholder på sine posisjoner.

Men det er tydelig at landa i den 3. verden ikke vil finne seg i dette lengre, og styrker samarbeidet. Bevisstheten om at U-landa må legge direkte press bak sine krav øker. Vi støtter alle tiltak for samarbeid i den 3. verden, inkludert f.eks. oppretting av råvarekarteller, gjensidige hjelpeavtaler osv.

**UNCTAD-
FORHANDLINGENE -
ET BEVIS PÅ TEORIEN
OM 3 VERDENER**

På Arusha-konferansen sa Nyerere at U-landa har «ingen felles ideologi. Noen av oss er 'vitenskapelige sosialister', noen bare vanlige sosialister, noen kapitalistiske, noen bygger på en religiøs statsdannelse — og noen er fascistere». Men på tross av dette holder U-landa sammen i den såkalte «77-landsgruppa», de har det til felles at de alle er utbytta og undertrykt av imperialistmaktene, og særlig de to supermaktene Sovjet og USA. Dette er det grunnleggende som holder dem sammen.

Vi ser også at landa i «den 2. verden» — de mindre industrilandene — står i en mellomposisjon. Sverige f.eks. har ettergitt all gjeld

som U-landa har hos dem. Norge bevilger til råvarefondet samtidig som de forsvare Norges imperialistiske interesser når det gjelder skipsfarten.

De største imperialistlandene firer ikke en tomme. USA har ikke gitt en millimeter, og Sovjet påstår nærmest at hele NØV er dem uvedkommende fordi de ikke har deltatt i kolonialismen og imperialismen tidligere som har plyndra landa i den 3. verden. Om de ikke har gjort det tidligere så gjør de det i alle fall nå. Sovjet utmerker seg bl.a. ved å «kjøpe billig og selge dyrt», og å gi «lån» med renter sånn at de må tilbakebetales 2—3 ganger, sånn som de f.eks. har gjort til India.

Sovjet har også gjort fåfengte forsøk på å blande inn pratet sitt om «fred, avspenning og nedrustning» i forhandlingene, men dette har blitt kontant avvist.

3. VERDEN KOMMER

Jo mer uvillige supermaktene og de andre imperialistlandene er til å imøtekomme 3. verdens krav, jo mer vil U-landa samle seg og bruke makt og press for å kjempe sine rettferdige krav igjennom. I 3. verden fins mesteparten av ressursene i verden, der fins mesteparten av verdens befolkning. 3. verden har begynt å reise seg, og vil komme med stadig større styrke.

Landene i den 3. verden krever å få utvikle egen industri og jord- bruk. De ønsker ikke å bli turiststeder for folk fra USA og Europa. På bildet norske turister i Gambia.

Snarveg til friheten?

Da Røde Garde besøkte Finsehytta 19. mai var den fylt til siste plass av skientusiaster. På tilbaketuren kjørte vi med spesialtog hvor det ble servert Gløgg og Champagne til «de som hadde vært på toppen». Toget var bestilt av hotellene på Geilo.

Har du lyst til å prøve fjellet i sommer, er Finse et bra sted å starte. 2 ½ times tog-tur fra Bergen, 4 timer fra Oslo og 1200 meter over havet. Finsehytta ligger rett ved stasjonen. Fra Finse har du alle muligheter: Nord-øst over Fillefjell mot Jotunheimen, nord mot Aurlandsdalen, vestover mot Bergen eller sør over Hardangervidda. Fra Finsehytta går det dagsturer til 7 hytter: Geiterygghytta, Ragstendalen og Krækkja samt selvbetjeningshyttene Storurdi, Kjeldebu, Rembesdalsøter og Hallingskeid. Av de 3 store turområdene i Sør-Norge er Hardangervidda det letteste å gå i, høydeforskjellene er minst her.

19. MAI I SNØEN

Da vi besøkte Finsehytta 19. mai var den fylt til siste plass. Snøen lå ennå dyp og flere hundre mennesker var ute og gikk. Bestyreren, Pål Lainger, hadde hendene fulle. Men vi klarte å få et lite intervju mellom postleveringen og reparasjonen av oppvaskmaskinen:

— Blir det snøfritt, vår og mulig å gå på fottur i år på Finse?

— Ja, om en 3 ukers tid er det bart. Da kan du gå på fotturer helt fram til september.

SLITEN PÅ EN ANNEN MÅTE

— Etter et langt arbeidsår — hva får hundretusener av nordmenn til å gå ukervis i fjellet i ferien?

— De fleste trekker vel til fjells for å koble av fra bylivet, få frisk luft og oppleve naturen. Når du går i fjellet en hel dag føler du deg sliten på en annen måte enn om du har jobba deg sliten på en fabrikk. Du får ikke den psykiske belastningen fabrikkarbeidet gir. Og i fjellet bruker du hele kroppen, ikke bare beina. Etter en fjelltur sover du godt.

NYBEGYNNERTABBen

— Hva er den vanligste tabben nybegynnere gjør i fjellet?

— Overvurderer kreftene sine. Tror de har fysisk og psykisk kondisjon for lange turer. Fjellet kan ikke sammenliknes med lavlandet. Den tynne luften gjør at du bruker mere krefter. Det er løsere terreng, ikke så oppgatte stier. Du må bruke en annen teknikk, med mere rullende gange. Det harde underlaget i lavlandet tar mere på føttene, spesielt akilles-senen. Å legge om gangen er selvfølgelig ikke noe du gjør på en dag. Sekken overrasker mange. 10 kg på ryggen blir du fort sliten

av hvis du ikke er vant til det. Det lønner seg å ha gått noen turer før du starter i fjellet.

— Mange som gir opp etter første dagen?

— Nei, men det har vært noen som har tatt første toget hjem. Men de fleste som starter for hardt tar en hviledag og fortsetter.

3 TIMER PR. DAG

— På turistforeningens oversiktskart får vi angitt hvor mange timer turene er beregnet til. Er det mange blir lurt av dem?

— Turistforeningens tider er beregnet etter et gjennomsnitt på 3 timer pr. mil. Så har de trukket fra eller lagt til etter som terrenget er lett eller vanskelig. Det holder for de fleste. Men det kan ikke sammenliknes med tiden du bruker i f.eks. Oslo-marka.

— Hvilke krav vil du stille til en som vil på fjelltur?

— En i følget må kunne kart og kompass. I fjellet kan du få alt fra vindstille og sol til full orkan eller tåke. I tjukk tåke må du rett og slett gå på kompasset. Og hvis du ikke kan bruke det, kommer du ut på vidotta.

— Gnagsår og dårlig utstyr er ikke noe problem?

— Gnagsår kan alle få, det er det lite å gjøre med. Etter ulykkespåsken i -67 har utstyret blitt bedre. Jeg ser av og til dårlig utstyr, men ikke ofte.

VANN PÅ GANGEN

— Hva skiller Finsehytta fra et høyfjellshotell?

— Det er nå litt enklere forhold her da. Du må på gangen og hente vann og vaske deg i fat på rommet. Toalett og dusj er i kjelleren. Og det kan bli litt trangt i peisestua av og til. Men gjestene får da det de trenger — tak over hodet og mat.

— Finsehytta er ikke så gammel?

TYSKERBYGG

— Nei, den ble bygget av tyskerne under krigen som teststasjon for fly i høgfjellet. Her overnattet soldatene mens verkstedet stod nedenfor. Turistforeningen kjøpte nytta i 1947 av staten som «konfiskert statsløs eiendom», og året etter ble den åpnet for turister. Siden er hytta modernisert 2 ganger, sist i 76/77. De fleste av turistforeningens hytter er eldre. Den første var Tvindehaugen ved Rjukan som ble åpnet i 1869. Den er ikke i drift lenger. Etter Tvindehaugen ble det raskt flere. Flere turister har det også blitt. I 1876 hadde Gjendehytta (nå Gjendebu) 6 spesiedaler og 6 shilling i losjiinntekter. I fjor hadde vi til sammenligning 220 tusen bare i losji. Og over 1 million i omsetning.

80 KR DØGNET

— Selv om du lever på billigste måte på hyttene (overnatting på stort rom, frokost, matpakke, termos og en porsjon av dagens hovedrett til middag) er det vanskelig å komme under 80 kroner i døgnet. Selv om det

er billig for mat og husrom langt inne på fjellet, kan det bli mye for elever og andre uten inntekt. Hadde det gått an å gjøre det billigere?

— Det tror jeg vanskelig lar seg gjøre. Jeg vet det er noen som bærer med seg mat i sekken. Men jeg tror ikke det lønner seg i forhold til slitet med tung sekk. Hermetikken de har med er ikke så mye billigere.

— Hva slags folk er det som går i fjellet?

— Mest ungdom, spesielt i sesongen. Hos oss har vi en del barnefamilier og eldre pga. den lette adkomsten. Av ungdom tror jeg vi har alle kategorier. Det eneste vi har lite av er «rotløs ungdom» for å kalle det det. Stoffmisbrukere f.eks. ser jeg aldri på fjellet. Det er i grunnen synd — de hadde hatt godt av fjelllivet. Vi har prøvd noen grupper, men de har vondt for å bli motivert i løpet av en ukers tur. Ser ikke vitsen med å gå på ski, f.eks.

— Hva er spesielt med Finse-traktene?

— Hallingskarvet og Hardangerjøkulen. Jøkulen er jo Skandinavias største innlandsbre. Toppen ligger på 1876 meter og derfra ser du

inn over Jotunheimen. Fra hytta er det en 3 timers tur opp etter merket løype.

CHAMPAGNE PÅ TOGET

På tilbaketuren kjørte vi med spesialtog hvor det ble servert gløgg og champagne til «de som hadde vært på toppen». Toget var bestilt av hotellene på Geilo. Gjestene, som ikke akkurat så fattige ut, synes de fortjente en dram eller 10 etter dagens skitur. De viste å gjøre bruk av naturens gleder. Men det er ingen grunn til å la dem få ha fjellet alene. Og vil du bruke det, er det plass til deg i sommer.

Tips

Opplysninger om

- Utstyr som trengs
- Hytter: priser og åpningstider
- Merkede ruter og gangtid på rutene
- og ellers det meste du måtte lure på får du vite av DEN NORSKE TURISTFORENING, Stortingsgata 28, Oslo 1. Tlf. (02) 33 42 90 eller hos lokale turlag.

Pål Lainger har vært bestyrer på Finsehytta i 8 år.

Det var vinter på Finse i mai. Men tidlig i juni er sommeren der.

Londonrute med innlagt pub

I London kan du oppleve nesten hva som helst, alt etter hva du er interessert i. Men husk at det er en diger by, så hvis du har spesielle interesser lønner det seg å spørre seg fram framfor å kaste seg ut i blind leiting. Noen generelle tips kan du likevel få:

Straks du kommer til London er det nødvendig å skaffe seg et kart — «London Street Finder» for eksempel, som er ei kartbok der du finner alle gatene. Kjøp også bladet «Time Out». Det kommer ut hver uke og her finner du en oversikt over konserter, kino, teater, politiske møter, klubber og diskoteker.

ORIENTER DEG I TERRENGET

Den første dagen i London lønner det seg å bruke til å orientere seg. En tur med guide gjennom sentrum er bra for å finne ut hvor ting ligger i forhold til hverandre og hva du vil dra tilbake og se nærmere på seinere. En tur på toppen av en toetasjes buss er også moro og gir et godt overblikk.

Ellers vil vi anbefale T-bane framfor buss. T-banen — The Tube — er rask, bringer deg dit du vil og er oversiktlig — men stol ikke på ditt eget hue, bruk oversiktskartet som henger på toget og stasjonene, nøye. Og husk å ta vare på billetten, den må du vise fram ved utgangen.

Engelsk politibuss fra 1926

HISTORISKE KUNNSKAPER Å HENTE

England er det landet der den industrielle revolusjonen først brøyt igjennom, og den største imperialistmakt i en lang periode. London er full av severdigheter og historiske minnesmerker — særlig vil vi anbefale en tur på Tower der de har veldig dyktige og morsomme omvisere, og et besøk i parlamentet. Gå ikke bare i de «pene» strøka i byen — ta en tur langs kaie og i fattigstrøka, for eksempel Whitechapel. Besøk arbeiderbydelen Camden. Der finner du loppemarkeder som er mye bedre enn det turistprega Petticot Lane, masse bokhandlere drevet av alle slags politiske retninger, irske puber og du får et mye bedre bilde av livet i London enn ved å bare gå i det innerste sentrum.

GODT OG BILLIG FRA MANGE LAND

Det går an å leve svært billig i London. Byen er

stappfull av restauranter som serverer mat fra alle verdens land. Særlig godt og billig spiser du på en av de mange kinesiske restaurantene — for eksempel «Lee Ho Fook» i Gerrard Street i Soho — men det er også mange italienske, tyrkiske og indiske restauranter. Pass på at menyen henger utfor restauranten — da kan du sjøkke prisene og risikerer ikke å bli lurt.

Pubene må du sjølsagt også besøke — de finnes på hvert gatehjørne minst, og alle finner sin favorittpub så her skal vi ikke framheve noen spesiell. Pubene er engelskmennenes annet hjem, her går de i spise-pausa og her samles de om kvelden. På en del puber er det også sang og musikk. Mat kan du også få — sandwich med forskjellig pålegg, skotske egg og paier, alt typisk engelsk og veldig godt. Prøv også ristede kastanjer som selges overalt ute på gata.

VELG TEATER ETTER ENGELSKKUNNSKAPENE.

London er stappfull av ki-

noer og teatre og de kan du gå på både om formiddagen og om kvelden. Velg teaterstykket etter hvor gode engelskkunnskaper du har — de mest moderne stykkene kan være vanskelige å forstå, mens Agatha Christies «Mousetrap» passer godt for den som bare kan litt engelsk. Det stykket er i tillegg en severdighet fordi

det har gått uavbrutt på teatrene i London i en menneskealder.

Vi vil også anbefale et besøk på Jazzpuben «Ronny Scott» som er meget god — og ellers flittig bruk av bladet «Time Out». For den som er interessert i bøker, så har London verdens største bokhandlere, men

når det gjelder handling ellers lønner det seg å leite etter spesielle ting framfor å bruke mye tid i de store supermarkedene. Under-tøy, bukser og toalettsaker er fortsatt billigere i England enn i Norge, men ellers er ikke prisene så forskjellige at det er noen vits i å hamstre.

Trikkeaksjon i Trondheim

Nå er det skjedd igjen. Kommunepampene i Trondheim har rotta seg sammen for å få i stand ei sniknedlegging av trikken vår.

Ei «ekspert»-gruppe med bergensere og nordlendinger i spissen så på kollektivtrafikken si framtid i Trondheim. Selv om kommunestyret gikk inn for bevaring av trikken i 1975, mente ekspertene at det var best å legge den ned.

Ifølge ekspertgruppa vil det koste kommunen 340 millioner å bygge ut trikken. Dette tallet er helt villt. Ekspertene har rekna med utbygging av nye veger, bruer, tunneller i tillegg til innkjøp av nytt sporvognsmateriell.

Traseen er lagt på en jævlighet måte slik at professorboliger ved NTH og andre hus må rives ned. Tunneller til 35 000 kroner meteren blir anbefalt bygd. En kan selv tenke seg at dette blir dyrt.

20 000 UNDERSKRIFTER TIL NÅ

Som en protest mot disse planene ble «trikkeaksjonen» starta. Vi vil kjempe for at trikken fortsatt skal gå i Trondheims gater. For å nå dette målet har vi satt i gang en storstilt underskriftskampanje. Vi rekner

med å få inn ca. 30 000 underskrifter. Til i dag har vi fått inn 20 000. Vi vil bevare trikken fordi:

- trikken er miljøvennlig
- trikken bruker elektrisk strøm, en fornybar ressurs.
- trikken hører med i bybildet i Trondheim.
- moderne skinnegående materiell er behageligere og støyer mindre enn bus-sene.
- storkapitalistiske selskap som Man Bussing, Volvo, Saab Scandia tjener grovt på at Trondheim trafikkselskap skifter ut bus-sene hvert 4. år, mens en trikk derimot varer 3–4 ganger så lenge.
- sporvogna er et mye bedre tilbud for skoleelever, blinde og andre funksjonshemmede.
- ledelsen i Trondheim trafikkselskap som i flere år har ført en bevisst nedleggingspolitikk, skal få føle på kroppen at befolkninga i Trondheim vil beholde trikken.
- ordfører Axel Buch (Høyre) og lakeiene hans skal ikke få gjøre hva de vil.

Ja til bevaring av bymiljøet, bli med å kjemp for trikken. «Trikkeaksjonen» trenger din aktive og økonomiske støtte. Derfor: *Få ut fingern, skriv til «Trikkeaksjonen» Postboks 3632, 7001, Trondheim.*

På «grand lit» i Paris

Paris er en by med enorme muligheter for turister. Byen kan være svinaktig dyr, men også ganske billig hvis en ikke gjør mye dumt og kjenner reglene sånn noenlunde.

ET STED Å BO

Campingplassene ligger et stykke utfor byen, så hvis en regner med reise inn til Paris, vil det ikke bli særlig dyrere å bo på hotell. I Frankrike er det bl.a. helt i orden å ligge to på ett enkeltrom på rimelige hoteller, hvis begge spiser

frokost. Da må dere be om et rom med «grand lit» — dvs. stor seng. Er en heldig kan prisen bli bare 30–40 franc pr. natt for to, med frokost. Hotellene er fulle i sesongen, og det lønner seg å være ute i 12-tida for å få rom. Kl. 3 eller 4 er det gjerne stappfullt.

MAT OG DRIKKE

Menyene med priser er som regel slått opp utfor restaurantene, og sjøl om det ofte er vanskelig å skjønne hva menyen betyr, så ser du i alle fall prisen. Kina-restuaranter er ofte

billige, og her går det an å få en 3 retters under ett til ca. 15 franc.

Merk at uansett hva du drikker i Frankrike er det gjerne dobbelt så dyrt å sitte ved et bord som å stå ved bardisken. Skulle du finne på å gå ut om kvelden på et diskotek e.l. koster det ca. 20 kr. for noe å drikke, om det er øl eller brus. Hvis du vil bli blakk så gå på Champs-Elysees, hvis du vil leve noenlunde billig så hold deg i eldre bydeler.

STEDER Å SE

Paris har mange sever-

digheter som virkelig er verdt å se. Louvre, gamle kirker som Sacre Coeur og andre er verdt besøk. Det arrangeres loppemarked i utkanten av byen. Vil du besøke en progressiv bokhandel så dra til «Les Herbes Sauvages» (De ville blomstene). Den ligger i 70 rue Belleville, Paris 20eme (dvs. distrikt). Den ligger like ved huset til Edith Piaf. Ta metroen til Belleville. Metroen, altså undergrunnsbanen, er et kapittel for seg. 14 linjer krysser under hele Paris, de mest avanserte går på gummihjul på betongskinner — noe å kikke på for miljø- og trafikinteresserte. Metroen er ganske rimelig, kjøp en «carnet» (10 billetter), 2. klasse. Du reiser så langt du vil med så mange overgang du vil på en billett.

Vil du vite hva som skjer i Paris, kinoer (dyrt), teater, dans osv., så kjøp ett av de bladene som har fullstendig oversikt, Pariscope eller Une semaine a Paris, de finnes i kiosker på alle gatehjørner.

Det finnes flere interessante bokhandlere, bl.a. Gilbert Jeune på place St. Michel. Vil du ikke helt glemme hva som foregår i verden så kjøp «Herald Tribune», engelsk avis som gis ut i Paris. Pompidou-sentret er også verdt et besøk. Det ser ut som et fugleskremsel utpå, men inneholder mye interessant, bl.a. et flott bibliotek.

«Interesseorganisasjonen for Amatørband» starter

ROCKEKLUBB I OSLO

Vi vil lage et miljø rundt rocken — derfor starter vi rockeklubb i Oslo fra høsten av!

Det er Stein og Bjørn i «Interesseorganisasjonen for Amatørband» som bringer denne gledelige nyheten til Røde Garde.

I de få månedene IAB har eksistert har vi fått bekrefta at mange har venta på et slikt initiativ. Telefonene hjemme hos oss i arbeidsutvalget står sjelden stille, og vi har faktisk kontakt med over 30 band allerede. Så kom ikke her og fortell oss at det ikke gror og spirer rundt rockemusikken!

— Det er flere årsaker til at vi har starta «Interesseorganisasjonen for Amatørband», sier Stein. Som navnet forteller er hovedsaken å bli en organisasjon som ivaretar interessene til de hundrevis av amatørrockerne som står rundt omkring i kjellerlokaler og bomberom — ja, mange har ikke det en gang. Vi veit om mange band som ikke får spelt rett og slett fordi de ikke finner seg et øvingslokale.

— Hvordan er økonomien til arbeidsutvalget?

— Vi er blitt blakke som kjerkerotter, sier Bjørn og slenger en haug ubetalte regninger på bordet. Men stort sett er folk vi henvender oss til vennlig innstilt og vi har fått mye hjelp. Men økonomien kan jo ikke bli god når vi ikke har fått rota oss til å opprette postgirokonto eller trykt medlemskort enda. Akku-

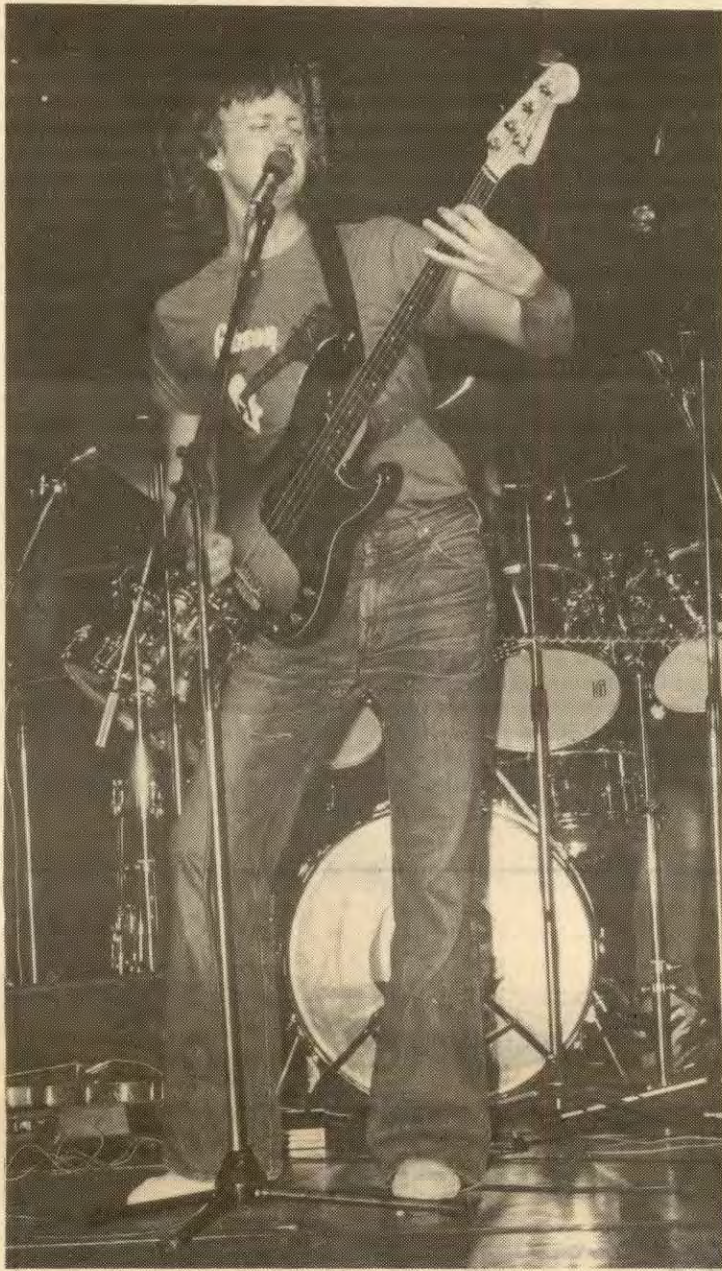
rat nå bruker vi all tida vår på konserten til søndag

ROCKEKLUBB

— Dere annonserte starten på rockeklubben på Kroa ei tid tilbake?

— Ja, vi var litt tidlig ute der. Vi fikk ikke trykt plakaten for arrangementet tidsnok, og det oppsto en del praktiske problemer, som f.eks. at vi måtte sette 18-års grense. Dette syntes vi var surt i og med at et flertall av banda vi har kontakt med består av folk under 18. Nå kan vi imidlertid legge fram konkrete og sikre planer for en rockeklubb. Til høsten vil vi disponere pizzeriaen i Chateau Neuf annenhver onsdag.

— Men annenhver uke er jo ikke nok! Derfor er vi på utkikk etter et annet lokale de andre onsdagene. Vi kunne tenke oss

noe sånt som arkitektenes hus eller PAX-huset, så om det er noen av leserne som har noe å tilby så sitt ikke med henda i fanget!

ROCKE-MILJØ

— Hva slags folk vil dere nå

med rockeklubben?

— Vi er rett og slett hypp på å nå folk som er interessert i å høre norsk rock. Blues-klubben satser på et miljø rundt bluesen, vi vil lage et miljø rundt rocken. Hvis vi får til dette, sier det seg jo sjøl at det vil bli et ypperlig

samlingssted for musikerne der vi kan bli kjent med hverandre.

KOMMUNENS POLITIKK HELT KOKO

— Er det vanskelig å få spel-lejobber i Oslo-disktrikket for ti-da?

Stein og Bjørn ser oppgitt på hverandre.

— Discobølgen er grusom! Det er jo snart umulig å få en jobb på en ungdomsklubb. Om vi ringer klubbene og sier vi spel-ler rock, får vi til svar: «Skriv» eller «Vi ringer dere senere...»

— Men dette er jo ikke klubb-ledernes skyld, mener Stein. Det er kommunens og ungdomskon-torets politikk som er helt koko. Jeg trur det er avsatt noe sånt som 1500 kroner til band på hver ungdomsklubb — det rekker til en kveld det. Skal ungdomsklub-bene arrangere mer enn én bandkveld, må de derfor punge ut av medlemmenes penger.

«DISCO'EN ER BARE EN PUBERTET»

— Har dere sjans til å ta opp kampen mot disco'en?

— Disco'en er bare en puber-tet. Bjørn får det filosofiske løf-tet i blikket før han medgir at akkurat det uttrykket har'n ikke finni på sjøl. Men det er så sant så sant, mener han. Det er bare et tidsspørsmål før folk går lei av den evige dunka-dunka-rytmen. Vi er overbevist om at det blir bedre vilkår for hardere musikk i framtida.

— Åge Aleksandersen sa i et intervju med Arbeiderbladet at jazzrocken er blitt prestisjemu-sikk som rockemusikerne be-gynner å spille når de syns de er blitt for flinke til å spille rock?

— Jazzrocken skal liksom væ-re så «avansert», sier Stein. — Jeg ser på hele greia som en in-tellektuell flipp.

Bjørn liker sjøl å spille jazz-rock, men som han sier: — Jeg skjønner at jazzrocken og roc-ken fungerer vidt forskjellig. Jazzrocken er inneslutta musikk — rocken er en sosial musikk-form.

IAB kan kontaktes gjennom følgende personer: Bjørn Hage-rup 19 39 22, Pål Sovik 55 12 07, Tore Bo 24 04 24, Lars Nygård 27 14 35, Stein Kråbol 46 61 57.

Bob Dylan at Budokan - ubeskrivelig!

«Dylan med gamle viser på et jaansk live-opptak — det må vel være å drive gjøn med kongen. Dette må jeg ha hørt før». NEI! Du har aldri hørt det før. Alle de gamle slagera er her, javisst — Mr. Tambo-urine Man, I Shall be Releas-ed, Like a Rolling stone, It's alright, Ma — ja, til og med Blowin' in the wind klarer Dylan å framføre så liden-skapelig og med en sånn inn-levelse at du føler at dette er nytt stoff. Visene har fått en ny drakt — med få unntak er de ikledd et mye freskere ar-rangement. Et orkester på tolv gir visene et perfekt komp — så tett og fantasifullt at det enkelte ganger kan bli rint uhyggelig. Ved siden av tre fantastiske syngedamer må vi spesielt framheve Ste-ve Douglas og hans tallrike og melodiøse tenorsoli. Han le-ver med musikken og skjøn-ner hva Dylan synger om.

Men selvfølgelig er Dylan hovedpersonen. Varm og kjærlig som i «All I Really Want to Do» eller såhatsk at han spytter orda ut over pu-blikum, som i (I ain't gonna work on) Maggie's Farm no-more! Vi setter en 10-pundsedel på at dette blir sommerens «nasjonalsang» for den engelske arbeider-ungdommen! Platas høyde-punkt synes vi er «I Shall be Released». Fullstendig nytt arrangement og med en Dy-lan så nasal som aldri før, men for en fres. Hør hvordan Dylan på refrenoet nå og da kommer inn akkurat den brøkdelen av et sekund for jentekoret som gjør det så spennende.

— Og så var det «The times they are a-changin'», da. Som den siste visa introduse-res dn på følgende vis: «I wrote this song about 15 ye-ars ago and it still means a lot to m — I know it means a lot to you, too». Javisst gjør den det, Dylan! Egentlig er det meningsløst å prøve å gi et bilde av disse 4 LP-sidene på trykk. Bob Dylan har lagt et monument over seg sjøl og en hel ungdomsgenerasjon. Stones, Paul McCartney og alle de andre skal gjøre ting de aldri har gjort før for å væ-re med i konkurransen om årets album...

Reidar

BOB DYLAN AT BUDOKAN, CBS

NAZISTER — NEI!

— Rock har i det siste vorte knytt mykje til kam-pen mot rasisme og nazis-me. Synspunkt på Rock Against Racism i England?

Hans: — Eg er ikkje så svært interessert i politikk, men RAR syns eg er posi-tivt, får rasismen herje er vi jo ikkje noko betre enn Hitler.

Egil: — Nazistar — Nei takk!

Dansemusikk uten Travoltafeber

rode garde korrespondent

Hans Borg og Egil Vol-lan er 18 år, men «erfar-ne» musikerar. Dei har spela i band i 3 år, og frå hausten skal den gruppa dei no er med i, «Flash», bli profesjonell. Gruppa gjorde ein flott innsats på «Rock mot Rasisme»-konserten på Ringsaker i vinter.

— Åffer starte som heil-tidsmusikarar?

Hans: — Er berre inte-ressert i musikk og drau-men har alltid vore å spela «proff». Vi rekner med å kunne leve av spelinga og er allereie sikra ein god del jobbar. No skal vi først ha ei lang sumarferie og så tek vi til frå hausten, har som mål å kome opp til Vadso.

Egil: — Vi har utstyr for omlag 70 000 og dette skal betalast ned, likevel rekner vi med å tjene relativt bra.

IKKE TRAVOLTA

— Og den personlege smaken er...?

Egil: — Alt, utanom Tra-volta, spesielt hardrock og jazzrock.

Hans: — Punk og bjønn-hard musikk, favorittgrup-per er Jam og Tom Robin-son Band.

Egil: — Har ikkje noko favorittgruppe men kan jo, ettersom eg sjølv er batte-rist nevne Billy Cobham, batteristen i Commodores.

— Og kva syns så danse-musikarar om Discokultu-ren?

Egil: — Ein kan jo finne bra element i musikken, men i hovudsak er den utruleg kjei.

Hans: — Sjølv om vi spe-lar dansemusikk så er ik-kje det det same som at vi

er for Disco eller Travolta. Vi har sjølv erfaring med at det gåre fint å spele rock på dansefestar, og at folk liker å danse til skikkeleg rock. Reortoaret til «Flash» spenner over «alt» frå gamaldans til hard-rock, t.d. Lou Reed. Kva vi spelar varierer frå stad til stad.

VANSKELIG Å FÅ JOBBER

— Åssen er så musikk-miljøet i Lillehamme?

Hans: — Det har jo vorte mykje betre etter at vi fekk «Laagendeltaet Blues & Rock klubb», der har det vore mange bra arrange-ment. Men det er vel og det

En dråpe i havet

Klokken var 12.30 lørdag formiddag. Rolf hadde nettopp forlatt Volvoen sin for å dra ut på en helgetur oppover Blakkådalen i Saltfjell-området. Turen hadde han planlagt flere uker i forveien.

Han hadde opprinnelig planlagt det som en jakttur, men han innrømmet overfor seg selv at det egentlig var for å se hvordan området så ut etter Saltfjell/Svartis-utbyggingen.

Det var lenge siden han hadde tatt soveposen, ryggsekken og teltet på ryggen og dratt opp i fjellet for å overnatte sammen med hunden.

Hunden, det var Ilroy, en spraglet, korthåret vorestyr som bestandig var med Rolf på fjellet. Før i tiden hadde de to vært mye i fjellet, men det var før utbyggingen. Siden da hadde det bare vært små dagsturer av og til i helgene.

Men nå skulle de altså legge sivilisasjonen bak seg og dra avgårde på en lenge etterlengtet overnatningsutflukt i skikkelig jaktterreng, eller ihvertfall så hadde det vært godt jaktterreng da de pleide å dra opp før — men Rolf var ikke så sikker lenger, ikke etter at kraftutbyggingen var satt ut i livet.

Han slapp bikkja løs og lot den løpe; joda, det så ut som om Ilroy hadde teften i orden, selv om den var begynt å komme opp i årene etterhvert.

«Det hadde vært litt trist å gå her alene, uten hund,» tenkte Rolf der han gikk strakt innover fjellet, mens hunden sprang på kryss og tvers foran ham, i en systematisk søken etter fugl. Det var liksom så betryggende å ha en gammel kjenning med seg. For Rolf var hunden blitt mer av en jaktkamerat enn bare en hund.

Mens Rolf gikk der i dype tanker ble han plutselig revet ut av tankene av en brå reaksjon fra hunden. Halen sto rett ut fra den stive, spente kroppen, og den ene forlabben var løftet i en krok. Nesen pekte rett mot ett punkt tyve meter borte.

«Rype,» tenkte Rolf.

Han gikk raskt bort til hunden.

«Reis!» lød kommandoen, og hunden satte avgårde.

Rypa fløy skremt opp.

«Bare en,» tenkte Rolf i det han trakk av og rypa falt i en slakk bue mot bakken.

«Utbyggingen har visst tatt hardere på rypebestanden enn jeg trodde, hvis det da ikke finnes større flokker lenger framme,» tenkte han mens han stappet rypa ned i sekken, og gjorde seg klar til å fortsette.

Men det var ikke noen ryper lenger framme.

Timene gikk, og det begynte å bli mot kvelden da Rolf enda en gang ble revet ut av tankene. Men denne gangen var det av et hyl, et skingrende smertehyl.

«Som fra en hu...»

Rolf tenkte knapt tanken ut før han satte avgårde mot stedet hylet var kommet fra. Han fryktet det verste, men knapt det han

så.

Ilroy lå klynkende på bakken, opplagt i store smerter.

«Kraftledningen, den pokkers kraftledningen!» utbrøt Rolf. På en eller annen måte var en av trestolpene blitt brukket tvers av og ledningene lå derfor langs bakken. Ilroy måtte i sin jaktiver uforvarende støtt borti en av de strømførende kablene.

Rolf visste hva han måtte gjøre. Hvis hunden ved et tilfelle skulle overleve ville den likevel være lam resten av livet. Han knep øynene igjen og presset inn avtrekkeren til skuddet smalt...

Da skuddet hadde dødd bort ble det med et veldig stille. Rolf ble langsomt fylt med et voldsomt hat. Et hat som gikk over til sorg. Ikke bare over hunden som lå utstrakt på marka, stiv og blodig, men også over de enorme områdene som Rolf nå innså var tapt for alltid. Han snudde og begynte å gå tilbake samme veien som han var

kommet. Her hadde han ingenting å gjøre. Ilroy fikk ingen verdig begravelse. Delvis tildekket av noe stein og mose lå kroppen gjemt i ei steinur.

På tilbaketuren gikk Rolf og tenkte på hunden og utbygginga. Det som skjedde med hunden var kanskje ikke noen grunn til å være imot utbygginger av store fjellområder, men det var likevel en dråpe i havet. Og for Rolf var det dråpen som fikk begeret til å flyte over.

Han tenkte på reinsamene som hadde mistet beitemarkene for dyra sine, og på bondene som hadde mistet jord. Alle disse negative resultatene av hva en så stor kraftutbygging fører med seg, vil være knusende argumenter i kampen mot videre rasering av de gjenværende naturområdene. Neste gang vil det være en enda større motstand enn den han husket hadde vært for denne utbygginga.

Og en dag ville kampen føre frem.

Novellen og tegningene er laget av «Dirty Harry».

Industrie

fråtse i k

Jordbruksområder vil tørke ut på grunn av endringer i temperatur og vannstand. En del vassdrag vil synke med opp til 50 prosent, og en del elver vil tørke helt ut. Reinbeiter vil bli ødelagt og samene vil bli drevet vekk fra nok et område.

Hele utbygginga er beregna til å koste 5 milliarder kroner, og er etter det jeg veit det største prosjektet til Norges Vassdrags og Elektrisitetsvesen (NVE). Utbygginga vil gi 4 milliarder kilowatt.

Dette sier formannen i Rana-avdelinga av «Folkeaksjonen Spar Saltfjellet» til Røde Garde.

— Hele Saltfjell-Svartisen-utbygginga består av i alt fem prosjekter: Nord-Rana-utbygginga, Store Glomfjord-utbygginga, Melfjord-utbygginga, Breiarn-utbygginga og Saltalsutbygginga. Disse prosjektene vil berøre 5 kommuner i Nordland.

— Hvem er det som ønsker denne utbygginga?

— På den politiske arena er det Arbeiderpartiet i spissen foran NKP og et splitta Høyre. Disse partiene har jo flertallet i kom-

Tor Storm er formann i Rana-avdelinga.

munene og fylket.

Men det er jo storindustrien og staten som vil høste profitten. Et eksempel på dette: Aluminiumsverket i Mosjøen vil ha utbygging av både Saltfjell-Svartisen og Vefsna ved Mosjøen. Men hva skal de bruke all kraften til? Alle- rede i dag eksporterer Nordland fylke til Sverige halvparten av det som hele utbygginga av Saltfjell-Svartisen vil gi. Arbeiderpartiet og NVE har ennå ikke lagt et eneste eksempel på bordet for hva de skal

— Ingen betenkeligheter

Røde Gard ringte til Bjørn Fredriksen, kommunestyremedlem for Arbeiderpartiet for å spørre etter hans syn på utbygginga. Han eier forøvrig en del maskiner som vil bli brukt under utbygginga, og er såleis dobbelt involvert.

— Det viktigste argumentet for er jo at vi i Nordland er avhengige av ca. 900 nye arbeidsplasser pr. år for å kunne opprettholde bosettingen. Meg bekjent er det jo ikke lagt fram noe alternativ til den kraftkrevende industrien. Problemet ligger i om en masse folk skal gå arbeidsledige, eller om vi skal demme opp Stormdalen.

Når det gjelder Nord-Rana-utbyggingen og neddemming av Stormdalen, håper jeg jo at avgjørelsen først vil skje en gang i framtiden. Når den tid kommer må vi jo vurdere oppdemming eller ikke. Men utbygging har jeg ingen betenkeligheter med.

— Det er blitt påstått at du som maskineier vil dra personlige fordeler av utbygginga?

— Det vil alle i Rana dra nytte av, og jeg er en av dem. Siden jeg eier en del anleggsmaskiner, er det opplagt at jeg også vil dra fordeler av utbygginga.

Reis og opinion

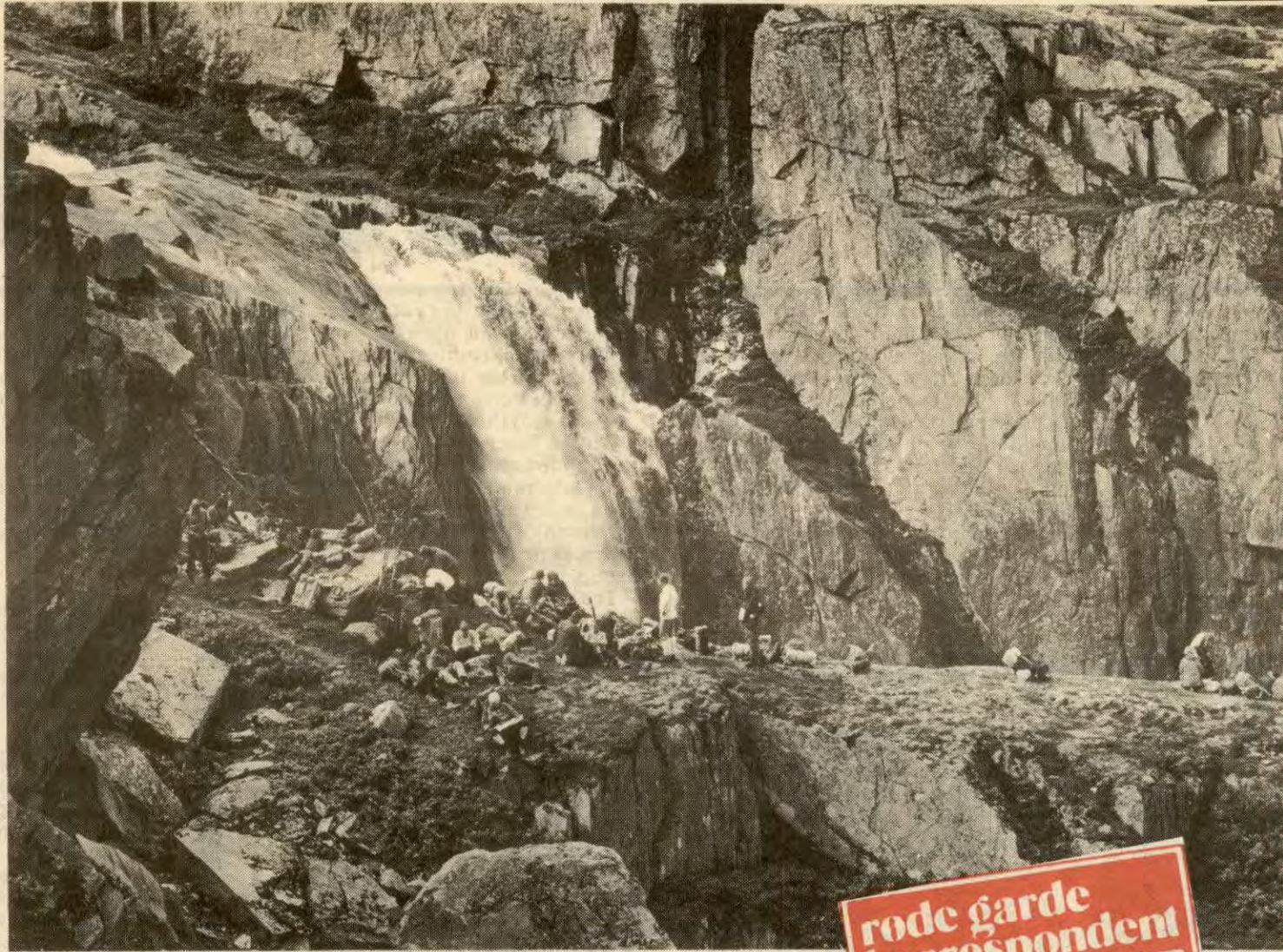
Victor Stein, jernverksarbeider på nordlandstista.

vi vil kraft!

Spør Saltfjellet - aksjonen.

Saltfjellet er det eneste sammenhengende fjellområdet i Nordland. Her er vakkert, men nå er planene å bygge ut vassdragene.

rode garde korrespondent

trenger arbeid hele året, det prates om at vi trenger ca. 5600 nye arbeidsplasser i fylket de nærmeste åra. Hva kunne ikke 5 milliarder kroner vært brukt til? F.eks. til utbygging av jernbanen nordover!

Når utbygginga er ferdig, står vi igjen med 4-5 arbeidsplasser på hver kraftstasjon. Det er litt drøyt med 5 milliarder for 20-25 varige arbeidsplasser. I tillegg til ødelagte naturområder, fraflytta gårdsbruk, tørre elver og ødelagte beiteområder.

— Men har vi ikke nok natur?

— Saltfjellet-Svartisen er det eneste større uberørte området i fylket. Etter mi meining er det spesiell grunn til å ta vare på det, både når det gjelder naturrikdommene, reinnæringa og de flotte turområdene som f.eks. Stormdalen.

Spør ålet er om vi i det hele tatt har bruk for natur.
— Er du mot kraftutbygging uansett?

— Nei, men da må det først dokumenteres behov for krafta. Det sies fra NVE at vi ikke har behov for krafta før i år 2000. Dessuten er jo tendensen at det blir brukt mindre kraft, og mye kan skje på 20 år.

— Tror du vi klarer å stoppe denne vanvittige utbyggingsplanen?

— Allerede i dag har vi uttalelser fra organisasjo-

ner i Rana som representerer 6-7000 personer, bl.a. Mo Jern og Metall, alle naturvernorganisasjonene, AUF, Sosialistisk Ungdom, Rød Ungdom, Unge Venstre, Senterungdommen og Helgeland og Salten Gymnasiastutvalg. På 2 uker verva vi 400 medlemmer i folkeaksjonen, og bare på 17. mai verva vi 100 til.

Men vi er avhengige av

at alle som er mot utbygginga hiver inn kreftene sine.

Mye tror jeg er avhengig av om vi klarer å stoppe Alta-Kautokeinoubygginga, det vil bli en prøvestein. Uansett mener jeg vi skal vinne en del. Men alt avhenger av hvor godt arbeide vi gjør i tida framover. Vi gir oss ikke!

på gata

For å undersøke hva folk mente om Saltfjell/Svartis-utbyggingen, spurte vi fem på gata. Det vil si i dette tilfelle ble det tre på gata og to i hus, for det regna nemlig så følt ute.

SIRIS., LÆRER:

— Jeg er imot kraftutbygging. Det viktigste argumentet er at det ikke finnes en eneste konkret plan for hvilke arbeidsplasser kraften vil skaffe, og dessuten vil enorme rekreasjonsområder gå tapt.

— Jeg er «luft» med i folkeaksjonen.

HOGNEL., SKOLEELEV:

— Jeg er imot utbygging fordi det vil betyr rasering av store sammenhengende naturområder. Dessuten vil en stor del kraft eksporteres til Sverige. Det vil dermed ikke føre med seg noen særlig flere arbeidsplasser. Etter min mening bør vi heller satse på alternative energikilder.

HILDE B., SKOLEELEV

— Jeg skal ikke nekte for at jeg er imot. Det viktigste argumentet må være at linjenettet som er i bruk kan forbedres, og da har vi ikke bruk for utbyggingen.

SIW, SKOLEELEV

— Jeg er også mot utbygging. Jeg kan ikke se noen grunn til å rasere verneverdige områder når det er unødig. Det er nok riktig at det er store penger å tjene på utbygginga, men jeg tror ikke vi i Rana vil se noe til de pengene.

Røde Garde fant ikke noen i regnværet som var for kraftutbygging.

bruke krafta til.

— Men vil ikke utbygginga skaffe en del sårt tiltrengte arbeidsplasser til ungdommen i fylket?

— I anleggsperioden som vil vare i 10-20 år vil det bli bruk for en del folk. Ifølge planene vil det i perioder bli arbeid til mellom 300-1060. De fleste vil jobbe i sommersesongen, men det er da det er bra med arbeid i fylket. De som får jobb hele året vil for en stor del være anleggfolk som kommer fra andre anlegg. Ungdommen i fylket

en stor!

— Å stanse utbygginga av Saltfjellet er en av de viktigste oppgavene til Rød Valgallianse her i fylket. Dette sier Victor Stein som var delegat fra Nordland på RVs landsmøte.

— Vi skal gjøre hva vi kan for å støtte «Spar Saltfjellet»-aksjonen. Vi skal spre opplysninger og stoff om saka i valgarbeidet vårt.

Utbyggingsplanene skal behandles i Stortinget. Det er ekstra viktig å reise en stor opinion blant folk fram til Stortingsbehandlinga. Både kommu-

nestyret i Rana og fylkestinget i Nordland har jo gått inn for utbygging, og det vil i Stortinget bli brukt som et uttrykk for lokalbefolkningas ønsker. I Alta/Kautokeino-saka hadde jo kommunestyrene gått MOT utbygging, og allikevel ble det vedtatt.

Om RV får valgt inn representanter i kommunestyret og fylkestinget, vil vi kunne bringe ut til folk planer og opplysninger om utbygginga.

EN HISTORIE OM NYNAZISME

«Vitnet»

Tore Jansen tømmer ølglasset i en svelg mens han kikker på vegguret ovafor bardisken. Kvant på ni. Tid til en til. Kvant på ni søndag kveld. En til for å svelge den vonde smaken etter hva som skjedde natta før.

— Så du har tenkt å plapre, Jansen, hva? Tore snur seg og møter et par øyne med et sammenbitt uttrykk. Javel, tenker Tore fort mens han viker unna øynene. Mannen som er først i 20-åra, tar en rask svelg av ølglasset og hvisker: Plaprer du, så blir det satans dyrt for deg. Et nytt nervøst svelg.

— Du hørte det, hva? Det skal bli dyrt for deg. Vi tåler ikke degosdiggere. Vi skal drive pakket ut av landet, prøv ikke å stå i vei-

en for oss, fortsetter mannen med en tilgjort tøffhet i stemmen. Tore svarer ikke og tar et djupt svelg av den nye friske, kalde pilsen. Pusler med glasset foran seg.

— Se her, hva. Det skal nok bli dyrt. Du ser her, Jansen. Tore kikker ned — i hånda til mannen ligger en liten springkniv. Tore avkjøler de klamme håndflatene mot ølglasset. Det sitter på netthinna fra i går natt. Knivspissen som rasper i mørk hud. Tre ungdommer som drar en pakistansk unggutt inn i et portrom.

— Du får en sjanse, Jansen, fortsetter mannen. — Gi faan i å avgj forklaring.

Tore kikker djupt i ølglasset. Bildet danser framfor øynene hans. Stemmene, de opphissa skremte ropene. Kjell, en mørk kraftig fyr, tar tak i kragen på den pakistanske gutten og heiser ham opp.

— Nå skal du få smake, degossvin.

Gutten med det sammenbitt uttrykket gir ham et spark i ribbena så han krymper seg. Gale hender krafser og slår.

— Javel, svarting, degos.

Den pakistanske gutten ligger stille, forsvarsløs og lar sparka og slaga dunke inn i kroppen.

Tre rasehatere denger løs mens Tore står i det mørke portrommet og betrakter

det hele. Han er kald innvendig og løfter ikke en finger verken for eller mot. Kald, men likevel ute av stand til å tenke klart. Ett ord romsterer inne i hodet hans: Hvorfor, hvorfor? Han sjangler bort fra portrommet. Halvliterne som ligger tungt i hodet, kan ikke hindre at bildet av kniven, blodet og slaga trer fram. Kombinasjonen fyll, forakt og angst gjør ham varm innvendig mens han roter seg i vei til Hannes leilighet på Tøyen.

Så ligger han tett ved siden av Hanne og føler seg varm og trygg. Han pralrer lavt og rolig om det som har skjedd.

— Hva vil du gjøre? sier Hanne mens hun heiser seg opp på albuene og kikker på ham.

— Veit ikke.

— Politiet, går du til politiet? Tore svarer ikke, strekker seg bare ut og lar øynene fare over den gulna takflata.

— Tore, du må gå til politiet, sier Hanne litt høyere.

— Nei, jeg holder meg utafør, jeg vi'kke ha fremmedarbeidere i landet.

— Er du blitt rasehater du og nå? sier Hanne kvasst og snur ryggen til. Taushet.

— Jeg mente det ikke, Hanne. Ikke sånn. Jeg ha'kke noe imot fremmedarbeidere, det veit du. Og jeg tåler ikke Kjell og de andre lenger. Jeg bare traff dem tilfeldig på Kroa, tok noen pils og slang med dem. Det var ikke min skyld at det skjedde, jeg bare dumpa oppi det. Så det e'kke mi sak, Hanne. Jeg holder meg utafør.

— Ålreit, Tore, du bare dumpa tilfeldigvis oppi det. Greit nok det, men like forbanna er det di sak enten du vil eller ikke. Det er di sak når bestemor di blir robba, det er di sak når arbeidskameraten din blir banka opp uten grunn, det er di sak uansett hvem som blir tråkka på enten de er kvite, svarte eller brune. Skjønner du det? Så likt Hanne å hisse seg opp på den måten. — Og dette er absolutt di sak, sia det bare er du som kan gjørra no' med det. Tore veit det, han har ikke noe å stille opp med. Han føler seg pressa opp i et hjørne, tom for gode svar mens det drar i to retninger inni ham. Det er så lett å gi faan. Tore, en vanlig norsk ungdom, er havna oppi den situasjonen at han er tvinga til å ta et standpunkt for eller imot. Å gi faan er det samme som å godta. For eller imot, det fins ingen gyllen middelvei. Det veit Tore nå, derfor sover han urolig denne natta.

Nå, hva blir det til med plapringa di? Har du bestemt deg, Jansen, hvisker den sammenbitt fyren utålmodig. Tore bestiller en halvliter til. Han svarer ikke. Hjernen jobber som en fjernsynsreprise. Først lokalnyhetene på radioen. Pakistansk gutt slått halvt i hjel. Politiet uten mistenkte. Nyhetene gjør utslaget, Tore bestemmer seg for å gå til politiet etter nok en kraftig diskusjon med Hanne. I byen i dag treffer han Christine, jenta til Kjell, som spør ham ut hva han vil gjøre.

— Går du til politiet?

— Ja, sier Tore kort og går. Hun følger etter, prøver å snakke til ham, men Tore bare går uten å snu seg. Han føler seg ille til mote — ikke på grunn av dårlig samvittighet, men ekte forakt for gjengen til Kjell. Det var verre enn det så ut i det mørke portrommet kvelden før, ifølge nyhetene. Tilstanden var alvorlig for den pakistanske gutten.

Sstår du ved det du sa til Christine i dag, Jansen? Tore snur seg og fester blikket på fyren.

— Er dere nervøse, eller? hører han seg selv si spydig. Mannen skuler på Tore.

— Jeg lurar på hvem som har mest grunn til å være nervøs her, jeg. Ålreit, nå har vi sagt ifra. Du får en sjanse, gi faan i purken, hold deg utafør dette. Vi venter til du kommer ut i kveld. Har du tenkt å gå til purken, skal vi banke deg så du ikke blir i stand til å gå. Husk det.

Mannen drikker ut og forlater lokalet. Nynazister. Hanne kjente til dem. I alle fall Kjell og den sammenbitt fyren var helt sikkert nynazister. Nynazister, rasehatere, Tore smaker på ordene, faan ta dem. Kjell er ei slubølle som hater alt og alle omkring

seg. Hanne og Tore har brutt med denne gjengen for lenge sia, vanka litt sammen med dem før. Tore tenker på Hanne og de utallige diskusjonene de har hatt om fremmedarbeidere. Hanne tåler ikke rasehat, hun jobber sammen med en del fremmedarbeidere. Han er engetlig enig med henne, men det er så vanskelig å stå imot alle idiotiske ting som blir servert om folk med ei anna hudfarge. Lettest å holde kjeft. Men holder du kjeft en gang, så gjør du det to ganger og likegodt ti ganger. Tida tærer på den som alltid holder kjeft. Det er så lett i øyeblikket, men samtidig så hardt på lang sikt. Før eller sia havner du i et hjørne og blir tvunga til å si for eller mot. Nettopp i et hjørne sitter Tore nå. Pressa opp i et hjørne, bare to veier ut; for eller mot. Tore drikker nervøst ut ølglasset og reiser seg for å gå. Han er redd, han venter juling ute på gata. Redd og usikker, men samtidig fast bestemt på ikke å gi etter. Han har bestemt seg for å velge den hardeste veien ut av hjørnet. I morgen går han til purken. Ute på gata kikker han seg usikkert omkring. Ingen Kjell. Ingen av de andre. De før nok med tomme trusler. Det er søndag kveld og stille i gatene. Folk flest er gått til ro, de samlar krefter til arbeidsuka.

Tore går fort oppover Storgata, over Ankertorget og inn i Trondheimsveien. Det er kaldt og surt, og han trekker jakka godt sammen idet han svinger opp i Jens Bjelkes gate på vei mot Tøyen. En ambulanse uler forbi, ellers er det stille. Tore føler seg mer og mer lettet, ingenting skjer. Ingen etter ham, de tør ikke. Faan ta, de tør ikke gjøre noe. De veit de er ferdige. Han småspringer opp den smale, bratte strekka øverst i Bjelkesgata og tar til venstre ned i Sexesgata, ei trang, mørk bakgate på Tøyen. Hanne bor i en gammel gård, i en trang, men forholdsvis nyoppussa leilighet. Tore puster lettet ut idet han svinger inn i porten.

— Hei du, er du Tore Jansen. Tore stivner til. Tre mørke skikkelser trer fram i mørket.

— Er det Tore Jansen? Det er mørkt, men Tore kan likevel se ansiktene. Tre ukjente menn.

— Ja, det er meg, hva vil dere? sier Tore nervøst.

— Bli med her, vi har noe interessant å fortelle deg, sier den ene spydig.

— Snakk her, svarer Tore tvert, — jeg blir ikke med noe sted.

— Å nei, hør på den da, bråkjekk nå, hva? fortsetter den spydige kvasst.

— Kom her, lille gutt, hvisker den minste av de tre og tar tak i jakka til Tore. Den spydige griper kjapt tak i den ene arma og brekker den bak på ryggen.

— Nå blir du med, eller?

— Satans folk, roper Tore sammenbitt mens han gir armbrekkere et spark på leggen i fortvilelse. I neste sekund angrer han det sparket. Tredjemann plasserer en treffsikker knyttneve i mellomgulvet hans. Tore brekker seg mens tårene spretter. Det gjør vondt. Faan så vondt, fins det noe verre enn et slag i magen, du får ikke puste etterpå.

— Ta det med ro, stammer han fram, — jeg blir med. De drar ham med seg ut av porten og inn i en bil som står parkert på den andre siden av gata.

— Nå skal vi ta en liten kjøretur og en prat, sier den spydige og setter seg foran. Den minste setter seg bak rattet og starter opp. Tredjemann sitter bak sammen med Tore.

— Vi visste nok at du kom hit, sier sjåføren mens han kikker i speilet.

— Du trudde kanskje du slapp unna nå, he? Tore tar igjen et blikk på de tre. Han kjenner ingen av dem, faan, hva er dette for noe, hvem er disse folkene? Det raser i hodet hans, men han får ikke samla tankene. De kjører sakte i de gamle gatene på Tøyen. Mannen i framsetet snur seg.

— Jaså, du har tenkt å gå til onkel politi, du da? Hva?

— Ja, nå skjønner jeg, dere er løpegutter for Kjell, mumler Tore.

— Hold kjeft, her er det vi som spør. Svar, har du tenkt å gå til purken? Tore nikker. Sidemannen tar fram en kniv.

— Skal jeg teste ham litt med denne? sier han håpefullt.

— Nei du, vi har nok mer effektive våpen enn denne, svarer mannen i forsetet fort.

Han tar fram en pose og holder den under nesa til Tore.

— Veit du hva dette er, Jansen? Det skal jeg fortelle deg. Det er stoff, harde stoffer, sånne som jenta di gikk på for ei tid sia. Hu' har kutta ut, ikke sant? Men det behøver ikke å vare evig, det veit du vel, Jansen?

— Faan, er det dere vil? mumler Tore forskrekka. Den spydige gliser.

— Hva om jenta får regelmessige doser lagt på bordet sitt, hva vil hun gjøre da, Jansen? Vil hun klare det? Kanskje, kanskje ikke. Er det verd å ta sjansen? Tore skjønner. Det sprudler inni ham, av hat. Fortvilelse. Hanne har kjempa seg fra stoffhelvete, en av de få. Hun må greie det.

— Satans jævlere, brøler Tore mens han i blindt raseri tar tak i luggen på fyren i framsetet og drar til. Drar av alle krefter. Hører ikke brølet, men slipper etter å ha fått ett nytt slag i magen av sidemannen.

— Prøv deg ikke, roper fyren i forsetet, vær trygg, Jansen, før eller sia vil hu' bryte sammen. Vi skal fore dama seint og tidlig, på alle måter. Hu' har ikke sjans, Jansen. Går du til purken, så setter vi i gang.

— Faans jævlere, roper Tore. Sjåføren stanser raskt.

— Du kan gå nå, Jansen, sier den spydige, — men pass på dama di, da. Tore kravler ut stum av fortvilelse.

Tore trækker desperat på Hannes dørklokke, mens det suser i hodet hans. Må gi etter nå. Kan ikke ødelegge oss sjøl. Vi må holde kjeft med dette, ikke sant? Jamrer en stemme inni ham. Holde kjeft, gi etter.

— Tore, jeg har venta deg. Det går en støkk gjennom ham. Hanne, hvor er hun? Det er ikke Hanne som står foran ham i døra, men ei jente med et alvorlig uttrykk i øynene.

— Hvor er Hanne? Svar da, Bjørg, hvor er hun? Bjørg, venninna til Hanne, går inn og setter seg. Hun kikker i gulvet.

— Det er bra med henne nå. Hun er på sjukehus.

— Sjukehus, herregud, hva har hendt?

— Tore, hun har mista ungen, abortert. Bjørg ser på ham og svelger.

— En av kamerata til Kjell Henriksen var her i morres. Ville ha tak i deg. Hanne ville ikke si hvor du var. Han trua henne. Hun prøvde å dytte ham ut. Det ble basketak på gangen, og Hanne ramla ned trappa. Han bare stakk av. Bjørg snakker opphissa og fort.

— Hu greide å komme seg opp. Så ringte hun meg. Det var ikke bra med henne, hadde slått seg kraftig. Jeg ringte legevakta.

— Er det bra med henne, he? Bjørg nikker.

— Jeg har snakka med henne etterpå. Hun fortalte alt. Vi skjønte det med en gang. De ville true dere til å holde kjeft. Tore synker dypt ned i en stol og er ikke i stand til å si noe.

— Vi har snakka om dette, Tore. Det er flere som veit alt. Hanne vil at du skal gå til purken, uansett. Dere er ikke aleine om dette. Det er folk ute i kveld for å finne Kjell Henriksen og gjengen hans. Den pakistanske gutten svever mellom liv og død, det er ikke bare di og Hannes sak. Ikke vår sak, ikke vår sak, det hamrer i Tore. Vi har mista ungen, de vil ødelegge Hanne. Er det ikke vår sak?

— De truer med å få Hanne på stoff igjen, mumler han.

— Herre Gud, sier Bjørg sammenbitt, — nå har de gått for langt.

— Er det folk ute for å ta dem?

— Ja, en hel gjeng. Det er ikke noen vei utenom, Tore, mange veit dette nå. Dere får hjelp. Dere får bo hos noen venner, de vil ikke finne dere. Det vil ikke hende verken deg eller Hanne noe, nesten alle er mot nazistene. Tore skjønner, det er umulig å holde kjeft nå. Idiotisk av dem å oppsøke Hanne i morres. Nå er det mange om dette, ellers ville vi vært aleine. Eller ville vi? Nei, Tore kjenner seg sikker; Hanne ville aldri ha bøyd av.

— Det er nynazistene som står bak dette. Kjell Henriksen er med i Norsk Front, det veit vi. Nå kan vi ta dem, er du med, Tore? Han krøker seg sammen som om han fryser i stolen. Hanne, hun er med, Bjørg og alle folkene på gata i kveld. Hvem er de? Veit ikke, men de er på jakt etter pøbelgjengen til Kjell. Nazistene. Nei, de er ikke aleine, folkene på jobben? Er de med? Ja, sikkert, de fleste hater nazister, de fleste har grunn til det. Tore former tanker og ideer om ting som før har vært ham knekkende likegyldig, mens det bobler av varm forakt inni ham.

Geir.

Hilsen fra bombeofrene

Til dere som deltar på protestmøtet og alle andre anti-nazister:

Vi, Thomas Wenneberg og Ulf Andersen, har på en smertefull måte fått erfare hva nynazistene står for.

Disse kreftene har i de seinere åra økt sine terroristiske handlinger. Bombeattentatene 1. mai, som vi ble ofre for, er foreløpig klimaks i deres kriminalitet.

Deres og vår oppgave må være å sørge for at bombeattentatene 1. mai går inn i historica som det absolutte klimaks i nynazistisk terror i Norge.

Nynazistenes målsetning er å skremme folk til passivitet for lettere å bli undertrykt. De vil ved hjelp av terror forhindre at folk benytter de demokratiske rettigheter som eksisterer som f.eks. å arrangere demonstrasjonstog.

Dette må de aldri oppnå. Derfor, alle anti-nazister, la disse kreftene alvorlig. De må aldri få anledning til

Ulf Andersen

Thomas Wenneberg,

å bli mange. De må bekjempes fra begynnelsen. I denne kampen må alle demokratisk innstilte personer stå sammen, uansett partipolitisk tilknytning.

Vi er glade for det arbeidet som er satt i gang mot nazistene. Det strømmer inn støttehilsener til oss i et omfang vi knapt kunne tenke oss. Spesielt er vi imponert over alle de fagforeninger og klubber som spontant har reagert og gitt oss støtte og vist avsky for nazismen. Denne oppmuntninga har vært til stor hjelp for oss. Det er på denne og liknende måter det må protesteres.

Vi takker alle dere som nå deltar i arbeidet mot nazistene og alle som har vært med å gi oss støtte. Vi oppfordrer enda fler til å delta i arbeidet med å bekjempe disse politisk kriminelle elementene.

Anti-nazistisk hilsen
Thomas Wenneberg,
Ulf Andersen

Har du feber?

Kjenner du Paco Galán, matador de toros, mer kjent under navnet El Diablito. De som har stifta bekjentskap med han blir revet med av feberen. Riktignok ikke en virkelighetsfjern travoltsk lørdagsfeber med tåketanker en gros. Tvert imot blir vi smitta av en spennende hverdagsfeber.

Den tredje boka i serien er kommet, og den utgjør en slags helhet sammen med de to foregående. Vi har fulgt tre ungdommers oppvekst i et føydtalt Meksiko under Porfirio Diaz' sparkende jernhæl. Tre forskjellige historier som viser den groteske undertrykkinga og utbyttinga av jordarbeiderne. De viser slummen i byene, tvangsrekrutteringa til hæren, slaveeiere, utryddelsesfengsler og korrupsjon. De viser nøden og fattigdommen, mord, vold, terror. «Diaz ga den amerikanske kapital frie hender i landet, og dette førte til økonomisk oppsving,» skriver leksikonet. Diablito-serien viser oss for hvem, og på bekostning av hvem.

OPPRØR I MEKSIKO

Undertrykking avler motstand. I bind tre, *Flammen og Rosen*, har ungdommene sluttet seg til de organiserte opprørerne. Pedrito er en av Pancho Villas menn i nord, Ninas og Pacos historier har ført dem til Zapatas bevegelse

se i sør. Vi treffer Hombre, en gammel hvit mann som mange vil gjenkjenne som en viss forhenværende U.S. Marshall. Han trener Villas menn i våpenbruk. Boka ender opp med det første store avgjørende slaget i opprøret, kampen om byen Ciudad Juárez. Villas og Zapatas *guerillas* har fått kontakt med hverandre og samarbeider — seieren er nær!

KRUTTLUKT AV BOKA

«Diaz beholdt makten til 1911, da opposisjonen ble så sterk mot hans styre at han måtte gå av,» mener leksikonet, og nevner ikke opprøret med et ord — de trur vel han blei avsatt gjennom valg. Kjell Hallbing som har skrivi boka veit godt at det trengtes andre midler. Og han skriver så du får sug i magan og kjenner kurttlukta svi i øya. Han må skrive mer. Imens går jeg i feber og venter på den neste boka. Sørg for at mange blir smitta, for dette er en sunn feber å ha! Ikke sant?

Tommy Gun

MINDRE ØYNE OG STØRRE NESE

... Ørene blir som skvettlapper for å beskytte mennesket mot de økende støyplagene.

... Nesen blir større, med stor hårvækst for å filtrere forurensingene.

... Øynene blir mindre, mer som griseøyne, for å skjerme mot forurensinger. Vi får et ekstra øyelokk i form av en gjenomsiktig hinne.

... Lungene blir enormt store for å kunne ta opp den minskede surstoffmengden i atmosfæren.

... Leveren blir større for å filtrere de økende giftige forurensingene i kroppen.

... Håret forsvinner på hodet, fordi det blir varmere og varmere.

... Vi får montert et pustesystem ved fødselen for å hjelpe oss med å puste de første årene. Senere skal det bare brukes ved særlig forurensede tilfeller. Slik tenker et amerikansk reklamebyrå seg mennesket i framtiden. Hvorfor? For å begrunne hvorfor naturvern er unødvendig — mennesket kommer til å tilpasse seg forurensingene.

Gallup gjev svar

Av dei som røyster på Raud Valallianse vil 4 prosent røyste på Kristeleg Folkeparti om ikkje RV stilte liste. Dette kan ein lese i ei undersøkjing Norsk Gallup Institutt offentliggjorde i Aftenposten 5. mai. Der kan ein òg få vite at 3 prosent av veljarane til Framstegspartiet ville ha røysta RV om ikkje Framstegspartiet hadde stilt liste.

Datostemplet krigsbytte

Raud Ungdom har fått tak i ei tåregassgranat etter fylleslaget i Oslo natt til 1. mai. Nærare undersøkjing av erobringa førte til at ein oppdaga at hylsa var datostemplet! «Bør brukes for nov. 78» står det på ho. Dette kan forklare kvifor politiet var så letta på avtrekkaren til granatgeværa den natta: Dei satt inne med ein haug tåregassgranatar som byrja å bli for gamle! På grunn av altfor rolige tilhøve i Oslo, har ikkje politiet fått påskott til å bruke gass før, og så sløser dei når høvet først melder seg.

Dette er ei skremmande utvikling. Berre tenk om Oslo Politi no sit inne med gumnikular, splintgranatar og andre fælslege terrorvåpen dei ikkje får brukt for datogrensa har løpe ut! Kva kan vi vente oss når vi går i eit fredeleg demonstrasjonstog? Skrekk og gru. Hylsa kan sjåast på kontoret til Oslo Raud Ungdom i Korsgata. Hugs kontortida og tryggleiken!

T.H.

Fyrtårnet som slokna

Det er ikkje kvar dag det skjer eit brot i den internasjonale kommunistiske rørsla. No er det jamnt 20 år sidan oppgjeret med Krustsjøvs falske «kommunisme». I dag står vi på ny oppe i eit slikt historisk ordskifte som vil avgjere kva veg vi vil følge i framtida. Det er både ei utmaning og ei naudsynt plikt for alle revolusjonære å ta del i dette ordskiftet. Debattboka «Albania — Søkelys på et svik» av Finn Sjøe er eit framifrå grunnlag for diskusjonen.

Sjøe tar for seg den politiske og økonomiske utviklinga i Albania, med særskild vekt på dei siste åra. Han syner korleis angrepa på Mao Zedong-tenkjinga har utvikla seg samstundes med ei omlegging av utan-

rikspolitikken. Fleire handfaste døme på dei albanske leiarane sin bakstrevsle utanrikspolitikk blir refererte. Mellom dei er tagnaden om Sovjet si rolle i Afrika og Indokina, og utnemninga av Kina som verdas

farlegaste imperialismakt som trugar verdsfreden. Albanske aviser og leiarar blir siterte. Eg kan garantere at det vil støkke i deg! Mekan til hårreisande røyndsfjernt sludder har ikkje eg høyrte sidan M.G.Knutsen vrøvla i radioen før førre stortingsvallet.

INDRE TILHØVA I ALBANIA

For å finne årsaker til omlegginga, retter Sjøe ljuset på dei indre tilhøva i det albanske partiet og statsmakta. Han stiller sju spørsmål om arbeidardemokrati, yringsfridom, linestrid, masseline, motseiingar, sjølberging/isolasjon og forsvarspolitik.

To tilleggsartiklar gjev oss djupare innsikt i dei albanske tilhøva. Det er eit intervju med formannen i det illegale Polens Kommunistiske Parti, Kasimierz Mijal. Han fortel om forfølgjing, innblanding og splittingsverksemd frå dei albanske leiarane si side, og korleis han blei hindra kon-

takt med sitt eige og andre parti. Før han slapp ut av Albania, stal styresmakterne alle arkiva hans.

APAS 7. KONGRESS

... Og det er ein artikkel skriven av Pål Steigan. Han skriv om APAs sjunde kongress — ein «ikkjekongress» ifølgje Steigan. Her fortel han om korleis dei norske kommunistane blei overrumpla av den nye APA-lina, og korleis Enver Hoxha forvirra dei utlandslanske utsendingane.

Pål Steigans artikkel er open og ærleg, og seier mykje om tilhøvet mellom ulike kommunistiske parti. Eg likte han særleg godt.

Til slutt i boka er prenta Kinas fråsegn om tilhøvet til Albania frå 7. juli 1978, som avdekkjer den økonomiske hjelpa frå Kina.

Denne boka er viktig, og skulle helst ha vore lest av alle framstegsvennlege. Ikkje berre fordi ho gjev oss betre forståing for utviklinga av den albanske revisjonismen. Men òg fordi ho reiser eit anna viktig spør-

mål for oss i dag: Korleis, på kva måte og i kor stor grad skal vi vurdere og kritisere tilhøve i sosialistiske land? Kvar går skiljet mellom kritisk lojalitet og blind etterplapring?

Dette problemet strir vi med i dag, spesielt no da Folkets Kina har teke fatt på moderniseringa og blir gjenstand for åtak frå ulike hald.

«Lærdomen Albania» har ført oss opp på eit høgare, meir medvite og sjølvstendig nivå. Boka til Sjøe vil styrkje ordskiftet på dette nivået. Ho er letlest, men har ein del oppattakingar.

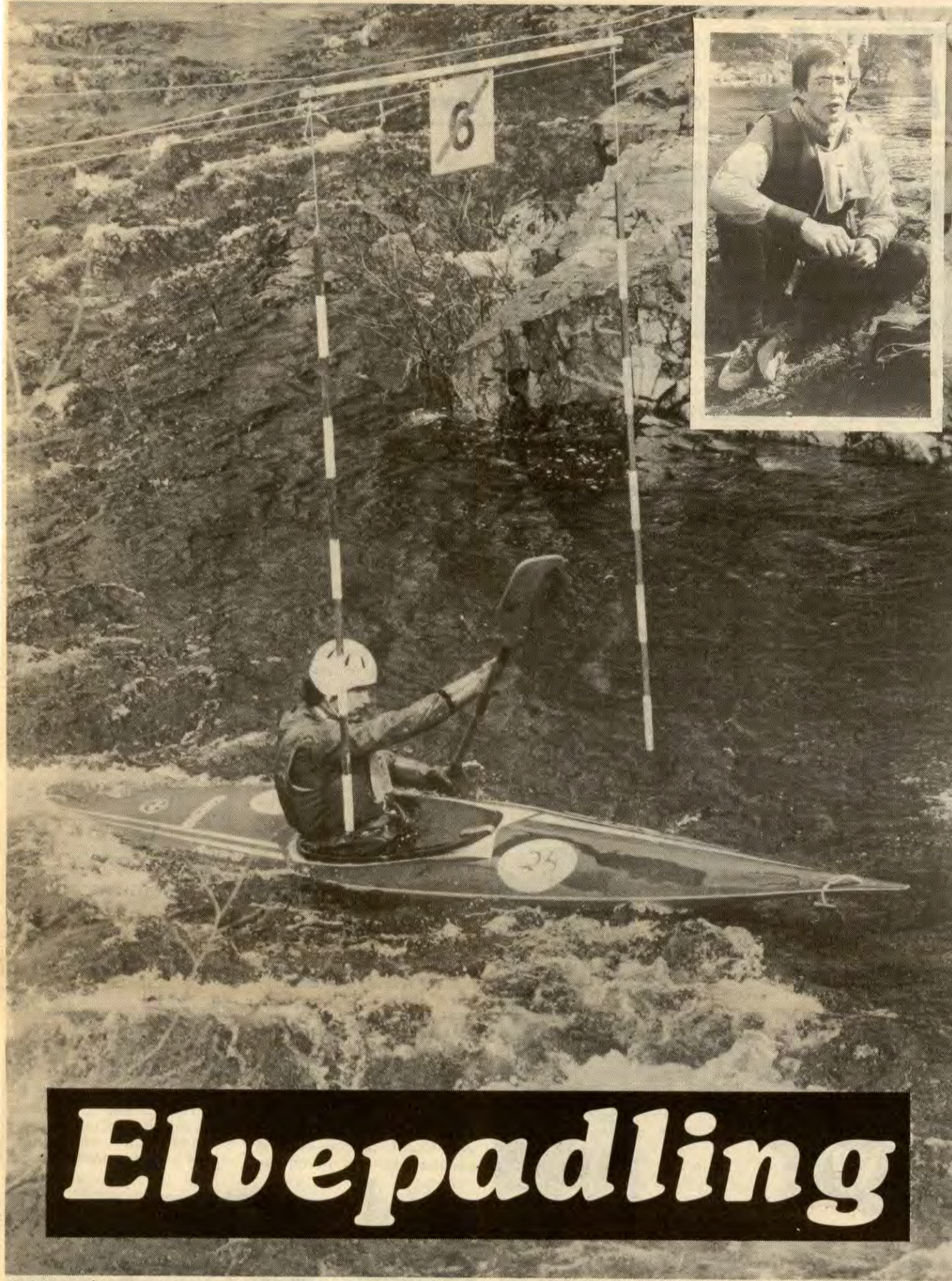
Eg vil så sterkt som eg berre kan oppmunde folk til å lese denne boka.

Tor Hammer

Finn Sjøe: «Albania — Søkelys på et svik»
Forlaget Oktober 1979.
Pris kr. 38,—

Massemøte i Tirana 17.9.68 i anledning Albanias utmelding av Warsawapakt. På skiltet til venstre står det: «Lenge leve det store kinesiske folket på 700 mill., som er hovedkrafta i verden i kampen mot imperialisme og revisjonisme.» Akk, ja, det var før lampa i fyrtårnet slokna.

Elvepadling

Kajakken går raskt gjennom portene i Lysaker elva. Presisjonen er viktig i elvepadling. Inn feltt: Per L. Brun, formann i Oslo Elvepadler klubb.

NY SPORT MED STOR FRAMTID

Elvepadling er fasinende. Det er spennende å «lese» elven og å utfolde sine krefter imot naturen. For meg er det ikke dristighet som teller, men konsentrasjon og presisjon. Det er en idrett som krever mer enn å gå fra A til B. Den gir spenning og variasjon. Det er Per L. Brun i Oslo Elvepadlerklubb som forteller hvorfor han har blitt «frelst» padler.

Vi traff ham under sesongåpningen for elvepadlerne. 5. mai stilte 30 båter til start i Lysakerelva. Løypa bestod av 30 porter som padlerne skulle gjennom på forskjellig vis, forlengs og baklengs, med strømmen og mot strømmen. Oppslutningen tyder på god vekst – selv om sporten enda er liten og ukjent i Norge. Guttene dominerer – bare 2 jenter stilte til start. Men det er en begynnelse. Vi benyttet sjansen til å spørre litt om idretten.

STERKE ARMER VIKTIGST?

— Er sterke armer og

rygg det viktigste kravet til en padler?

— Litt styrke kreves det, men teknikken er viktigst. Ved å «lese» elven kan du se hvor du får størst fart, og hvor du får hjelp til å padle motstrøms. Bakevjer og lignende må utnyttes.

— Noen billig idrett er elvepadling ikke?

IKKE DYR IDRETT

— Å drive den er ikke dyrt. Eneste problemet er transporten av kanoene som krever bil. Men i klubben går vi sammen om det, slik at alle får blitt med.

Men en del engangsinvesteringer må til. Det utstyret

jeg bruker er: Kaiakk (Kano) som koster i underkant av 2000 ferdigbygget. Bygger en den selv koster det ca. 900. Vi har form å bygge rundt i klubben. Åre til ca. 250. Flytevest og hjelm til litt over 100 hver. Gummidrakt til ca. 600. Varmt ulltøy kan også brukes. Men det er selvfølgelig ikke nødvendig å kjøpe alt på en gang. Vi hjelper til i klubben hvis det er folk som vil prøve seg før de investerer i dyrt utstyr.

NORGE IDEELT PADLELAND

— Fins det elver i Norge som egner seg til elvepadling? Er ikke elvene våre for trange, grunne og fulle av fosser og stryk?

— Utlendingene regner Norge som et av de mest egnede padlelandene. Men man må alltid gå langs en elv først og se hvor det er farlige steder. Og aldri padle aleine. I løpet av året kommer det et hefte med over-

sikt over egnede elver som «Utvalget for elvepadling» lager.

— Har dere noe nybegynnerkurs?

— Vi har ikke hatt det i det siste, men håper å komme i gang med ett i sommer. Eller til vinteren i basseng. Men det kreves store økonomiske løft til utstyr. Uansett – alle som ønsker opplæring vil få råd og hjelp på treningen vår.

— Og hvordan trener dere?

REGELMESSIG TRENING HELE SOMMEREN

— Vi trener her i Lysakerelva hver tirsdag hele sommeren. Svingteknikk på «flattvann» litt lenger nede i elva eller her hvor det er litt mere fart. Om vinteren har vi styrketrening og litt i ro-bassenget på Idrettshøgskolen.

Vi har sommerleir 5. til 8. juli i Øvre Otra (Setesdalen). Den er også åpen for alle interesserte og du kan del-

På besøk hos OSLO

ta både med lukket og åpen kano. Det er en fin mulighet til å lære litt og en morsom opplevelse.

SPESIALBÅTER

— Dere padler i 3 forskjellige klasser. Hva er forskjellen?

— Kano 1 ser ut som en enmannskaiakk. Båten er overbygd og uten ror eller styrepinne. Men du sitter på knærne og padler med en åre som har ett blad.

Kaiakk 1 er ikke mye forskjellig fra kanoen. Men du sitter med beina foran deg og har padleåre med 2 blader. Kaiakken blir derfor raskere.

Kano 2 betyr kort og godt betyr at den padles av 2 personer. Det blir regnet som det mest krevende. Samarbeidet er ikke lett.

UTLENDINGER BRAKTE SPORER TIL NORGE

— Elvepadling er en ny idrett i Norge. Hvordan fant dere på å starte klubben?

— Det begynte med tsjekere og engelskmenn som tok sporten med seg hit fra hjemlandet. Karel Stort fra Tsjekkoslovakia var initiativtaker til Oslo Elvepadlerklubb og formann i foreningen de første årene.

— I utlandet er elvepadling store idretter. Hva kommer det av at Norge – som har slike muligheter – har så få aktive padlere?

— Det viktigste er økonomien. Nye medlemmer må lære seg en del grunnleggende teknikker. Svingteknikk – eskimorulle o.l. Dette lærer en lettest i basseng. Der får en lettest «vannfølelse» og slipper kalde brusende elver å starte i. Men basseng

er ikke lett å få tak i. I vinter har vi fått låne Idrettshøgskolens kaiakkbasseng, men det er for lite for vårt instruksjonsformål.

Nå har vi nettopp forespurt på basseng i Oslo. Men bademestrene er redd for flisene sine. Forståelig det – men vi kan eliminere problemet med litt skumplast.

SAMLINGSSTED TRENGS

Får dere ikke støtte til driften av kommunene?

— Jo da, vi får de faste bidragene. Problemet vårt er å få et samlingssted. Et sted vi kan ha klubbkvelder, reparere båter o.l. Det er en utgift vi ikke makter. Av kommunen har vi fått en kassert anleggsbrakke, som vi mest bruker til båtlager. Men vi har tatt opp med kommunen om vi kan få noe bedre. (Naboene er ikke så glad i anleggsbrakka.)

EN SPORT SOM VIL VOKSE

Etter at vi har møtt elvepadlerne i aksjon, er i alle fall ikke vi redd for rekrutteringen. Entusiasme smitter. Og entusiastiske var de, padlersportens pionerer i Norge. De aktive selv stod for hele det tekniske arrangementet. På enkelte hadde det blitt så mye at tida ikke strakk til til trening. Men fint gikk det. Og mange av oss som var og så på fikk lyst til å prøve seg.

Interessert? Ta kontakt med:

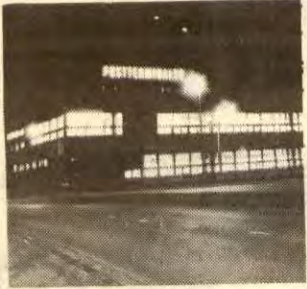
Oslo Elvepadlerklubb, Boks 41 Røa, Oslo 7 eller Norges Kajak og Kanoforbund. De formidler også kontakt med klubber andre steder i landet osm driver med elvepadling.

Kano 2 virket morsomst på oss.

POSTEN SKAL FRAM!

Svikt i planlegginga

Oslo postterminal er på 50 000 m². Her jobber ca. 1600 folk. Hvert døgn sorteres det 1,5 millioner brev, 30 000 pakker og tas imot 50 tonn blad og tidskrifter.

Bygget sto ferdig i 1976 og har det mest avanserte tekniske utstyret i verden. Men planlegginga av bygget er tydelig preget av at det har skjedd fra skrivebordet ved hjelp av statistikker, uten kontakt med dem som skulle jobbe der. Bare på de tre åra som har gått, har det måttet gjøres forandringer for flere millioner kroner. Det er dårligere plass på brevavdelinga enn det var på det eldgamle hovedposthuset i Oslo. Det har vært tilløp til aksjoner for å få flytta brevdelinga tilbake til de gamle lokalene!

I to hele etasjer jobber folk under jorda, uten dagslys, noe som er i strid med arbeidsmiljøloven.

Ikke vet vi om postverket er ivrigere til å rasjonalisere enn andre stats-etater. At rasjonaliseringen som oftest ikke er særlig hyggelig hverken for ansatte eller kunder, er ikke noe nytt. Men vi synes «Postungdommen» – avisa til Faglig første-maifront i Posten fikk inn en fulltreffer i dette «intervjuet». Ikke rart at postseksjonen lyste opp i et heller magert 1. mai-tog i Oslo. Vi kunne godt tenke oss å få tilsendt flere slike klipp.

Red

Røde Garde på nattevakt

Budavdelinga som Knut jobber på er ei avdeling på Postterminalen. Det er her alle postbuda som hører til Oslo 1 holder til. Budavdelinga er delt opp i 16 buddistrikter, i hvert buddistrikt holder det til fire postbud som har hver sin rute. Ei budrute er de gatene og gårdene som postbudet leverer posten sin i.

POSTEN SORTERES OM NATTA

Det er på kvelden og natta mesteparten av posten blir sortert ut til hvert buddistrikt, i tillegg er det mange firmaer som har postbokser. Fra tidlig på ettermiddagen til det lysner av ny dag er sorteringspersonalet travelt opptatt. Ankomsttidene til toga og flyene gjør det sånn at hovedmengden av posten kommer til Oslo på kvelden og natta. Postdirektoratet har bestemt at posten skal raskt fram, derfor må postfolk ta natta til hjelp.

Knut er en av dem som sørger for at du slipper å vente lang tid på at posten skal komme fram. Når Knut kommer på jobb klokka 22.30 har ettermiddagsskiftet allerede gått hjem. Det er friske og uthvilte folk som gjør seg klar til ei lang nattevakt. De som jobber på Budavdelinga kan gå hjem når all posten er ferdig sortert, men det er ikke ofte at det blir før klokka 06.00. De fleste vil hjem tidlig og sprenge jobber hele natta, belønninga de får av postverket er at de mister en del av nattillegget hvis de går før klokka 07.00. Dette er postverkets måte å takke for hard innsats. Klokka ble 00.30 før folka tok seg kaffe-pause og vi fikk slått av en prat med Knut.

Vi spurte om hvorfor han begynte å jobbe i posten?

– På heimsplassen min, Sunndalsøra, er det svært vanskelig å få seg noen jobb. Jeg hadde faktisk ikke så mange andre muligheter

enn å dra til Oslo.

– Er det mange innflyttere som jobber i posten?

– Ja, her kryr det av trøndere, nordlendinger og vestlendinger.

DÅRLIG LØNN

– Hvor mye tjener du i måneden?

– Jeg har utbetalt ca. 3000 kroner. Det er ikke mye når en tenker på at vi går helkontinuerlig skift. Det rare i postverket er at det er det samme om du har jobba et år eller tre år, du stiger nesten ikke i lønn.

HARDE NATTEVAKTER

– Hva gjør du på ei nattevakt?

– Jobben min er å tømme og pakke post til tre postboksavdelinger som ligger under Oslo 1. Jeg må tømme reolene til sortererne etter hvert som de sorterer. På ei nattevakt blir dette flere tusen brev. I tillegg er det en god del småpakker og aviser så det er ganske hardt. Det hadde vært behov for en til på denne jobben, men det mener ledelsen tydeligvis ikke.

– Hvordan er det å jobbe på natta mens vanlig folk ligger i senga?

– Det er ikke noe å hoppe i taket for. Det er tungt, særlig utpå morrakvisten.

GODT MILJØ PÅ AVDELINGA

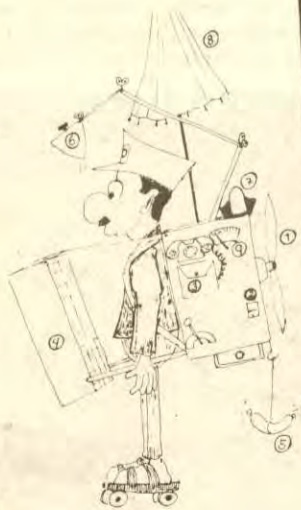
– Hvordan er miljøet blant dere som jobber her?

– Det vil jeg si er meget godt. Det er veldig mye fleip og spøking på avdelinga. Skal man jobbe i posten nytter det ikke å gå rundt og være sur. Nye folk som begynner på avdelinga får beskjed av de eldre om å gjøre det mest utrolige. De fleste biter på. Jeg har hørt om en som gikk inn til vaktstjefen og ba om å få såkalte «tømmehansker» som han måtte ha for

Når folk flest begynner å gjøre seg klare til å gå til sengs, smører Knut Falkum matpakka si og tar bussen til jobben. Han kommer fra Sunndalsøra og jobber i posten. Arbeids-plassen er Postterminalen ved Østbanen i Oslo. En gang i uka har han nattevakt, det vil si han går på jobb klokka 22.30 og er ferdig klokka 07.00. Røde Garde var med Knut på en nattevakt.

Top Secret

1. Propell
2. Kjøle- og rekkeapparat
3. Kjøleapparat
4. Sorteringsapparat (søkk)
5. Automatisk butte for slett
6. Stillebar lampe for nattarbeid
7. Varselapparat for ekspresstjeneste
8. Sjelutløslig parafor
9. Speedometer

Hvor skal budene ha posten, er det i det hele tatt plass for post på dette apparatet?
– Eh, ja du sier noe. Det tror jeg faktisk ikke vi har tenkt på i forbindelse med dette prosjektet. Vi har et utvalg av rasjonaliseringssekspert Stein Rasmussen som sagt at vi har funnet en god løsning.

at han skulle pakke post. Sjøl så ble jeg sendt ned i kjelleren en av de første nattevaktene etter en container med post. Det var jo et jævli slit å få den opp på avdelinga. Da jeg hadde fått den opp var det noen som lurte på hva jeg skulle gjøre med den. Så det nytter ikke å være hårsår når man jobber i posten.

– Vil du anbefale andre ungdommer å begynne i posten?

– Nå er ikke jeg noen reklamekonsulent for postdirektoratet, men hvis du ikke drømmer om å sitte på et kontor og hve inn penger, så vil jeg anbefale folk å begynne. Du vil få gode arbeidskamerater og OK jobb. Hvis du er heldig.

– Kommer du sjøl til å fortsette?

– Det får tida vise.

UNG I PAKISTAN

Hvordan lever ungdommen i Pakistan? Hvordan har de det på skolen? I fritida? Hva slags musikk liker de? Hvordan er forholdet mellom gutter og jenter? Dette er noen av de spørsmålene Farooq svarer på i dette intervjuet. Kunnskap om fremmedarbeidernes hjemland og kultur er et viktig middel i kampen mot rasismen.

Farooq er 21 år og har bodd i Norge i fire år. I Pakistan bodde han i byen Quetta som er den største i Pakistan i utstrekning og på fjerde plass i folketall. Quetta ligger mot grensa til Afghanistan i et vilt fjellandskap og hovednæringsveien er frukt- dyrking. Det er også en del forretningsfolk i byen, og området har råmaterialer, men det er foreløpig ikke bygget ut industri.

6-10 ÅRS SKOLEGANG

Om skolen i Pakistan forteller Farooq:

Vi begynner på skolen når vi er fem år, går to år i første klasse og ungdomsskolen varer til 10. klasse. Skolesystemet er bygget opp etter engelsk mønster — de fleste skolene er kommunale, men det finnes også engelske skoler. Jeg har gått på engelsk skole, så jeg lærte engelsk helt fra første klasse. På de kommunale skolene begynner de med engelsk i femte klasse sånn som i Norge.

— Det er ikke skoleplikt i Pakistan, og det koster penger å gå der, så hvor lenge barna går på skole kommer an på hva foreldrene har råd til. Det mest vanlige er fra 6 til 10 års skolegang.

EUROPA ER IKKE VERDENS NAVLE

— Er fagene veldig forskjellige fra i Norge?

— Engelsk og matematikk er omtrent som i Norge, men i historie og geografi er det forskjellig. Dere lærer jo at Europa er den viktigste verdensdelen. Men fra Asia ser Europa veldig lite ut. I grunnskolen lærer vi først og fremst om Asia. Asias historie er veldig gammel — da Europa var på det stadiet som Asia er i dag, lå Asia langt foran i utvikling. Så kom britene og stjal råvarene og satte utviklinga tilbake. Dette lærer vi om i 9. og 10. klasse og også om Pakistans kamp for uavhengighet fra britene. Dette er jo ganske forskjellig fra det dere lærer.

— Er det lett for ungdom å få arbeid?

— Mens de går på skole hjelper barna foreldrene med jordbruket eller hvis faren har butikk, hjelper de til med den, men ungdom tar ikke sommerjobb som her i Norge. Etter skolen er det ganske vanskelig å få jobb. Det kommer helt an på hvor mye utdanning man har. Ettersom det blir reist industri, reiser den nye generasjonen på landet inn til byene — akkurat som det har skjedd i Norge.

IKKE FRITIDSPROBLEMER

— Hva gjør ungdommen i fritida?

— Vi snakker ikke om fritid på samme måte som dere. Det ungdommen gjør har også betydning for foreldrene. Hvis vi går for å bade i elva for eksempel, tar vi med dyra og bader dem også. Det er mange som sykler, men vi sier ikke at vi har sykling som hobby eller som hobby å gå tur, det virker tåpelig. Vi sykler eller går til

neste by for å handle eller gjøre noe annet der — vi må gå og sykle, ofte veldig langt, for det finnes nesten ikke busser.

— Men sjølsagt morer vi oss etter skoletid. Spiller fotball eller hockey, går på kino en gang i uka eller møtes hjemme hos kamerater, og hører musikk.

VI HAR VÅRE EGNE STJERNER

— Ja, er den amerikanske popmusikken like utbredt i Pakistan som i Norge?

— Nei, ungdommen i Pakistan er veldig opptatt av musikk, men indisk og pakistansk musikk er mest populær. Der har vi våre stjerner som det er om å gjøre å etterligne med klær og hårsveis sånn som dere. Men det er få som kjenner til utenlandske popband. Det finnes heller ikke klubber og dansesteder sånn som i Norge. Derimot har vi en mengde kafeer der folk sitter og prater. Der koster det ingenting å komme inn og ingenting å høre musikk, du bare sier fra hvilken plate du vil høre så blir den satt på.

2 ÅR Å BLI FORELSKA

— Men jentene får ikke være med?

— Nei, på kafeene går det bare menn. Det finnes en slags kiosker der begge kan gå, men de er delt i to — en

Farooq kom til Norge da han var 17. Til tross for at han hadde gått 10 år på skole i Pakistan, måtte han ta norsk ungdomsskole. Til Røde Garde forteller han om hvordan det er å være ungdom i Pakistan.

avdeling for menn og en for kvinner. Vi treffer nesten ikke jenter i det hele tatt. Gutter og jenter går på forskjellige skoler, og etter skoletid er det heller ikke vanlig å være sammen.

— Men hvordan treffes dere og blir forelsket da?

— Det er veldig vanskelig — det tar en to-tre år å bli kjent, så har du først blitt forelsket i Pakistan må du nesten fortsette å være det hele livet. Det begynner oftest med at to ser hverandre på gata, så må en prøve å bli kjent — skrive brev eller prøve å bli kjent med søsknene til den jenta en har

NARKOTIKA — MEN LITE HÆRVERK

— I Norge snakkes det mye om ungdomsproblemer — narkotika, fyll og hærverk. Hvordan er det i Pakistan?

— Det dyrkes hasj i Pakistan, sjøl om det ikke er lovlig, så det er utenkelig at Pakistan skal unngå narkotika-problemet. Det er også veldig billig — en røyk hasj koster 50 øre, så det kommer også mye europeisk ungdom

for å få billig hasj. Så et narkotikaproblem er det, men ikke bråk og pøbelstreker. Det er helt utenkelig at det som skjedde i Oslo natt til 1. mai ville skjedd i Pakistan. Det skjer riktignok bombeeksplosjoner og sånt, men det er det ikke ungdommen som gjør, men sabotører sendt av russerne fra Afghanistan.

— Er norsk og pakistansk ungdom veldig forskjellig?

— Det er klart vi er forskjellige, det bør vi også være — men vi er ikke så forskjellige som mange tror. Her i Norge virker pakistansk ungdom veldig snille, men vi er ikke egentlig så snille som det ser ut. I Pakistan blir folk lett sinte og ryker i slagsmål, men her i Norge er vi for å jobbe og må jobbe hardt for å klare oss. Ellers er vi ganske like, vi snakker om jenter og musikk og klær akkurat som dere.

KONFLIKTER MED FORELDRA

— Er det lett for pakistanske barn og ungdommer som vokser opp i Norge å komme i en konflikt med foreldrene

sine?

— Ja, det blir ofte veldig store konflikter. Pakistanske foreldre er redde for at barna skal miste den pakistanske kulturen. De tenker på å reise tilbake en gang, og veit at barna vil få problemer da hvis de har blitt veldig norske. For eksempel er barn som har vokst opp her i Norge veldig glade på 17. mai, men bryr seg lite om 14. august som er vår nasjonale frigjøringsdag.

— Søsteren min kom hit for 2-3 år siden og gikk på skole her i 2 år. Hun lærte litt norsk, men ikke så mye og foreldrene våre er strenge, så hun har fått lite skolegang her. Nå har vi tenkt å sende henne tilbake, men hva skal hun gjøre der? Hun må begynne skolegangen sin helt på nytt.

— Og det er det samme den andre veien. Mange norske tror at vi ikke har skoler i Pakistan fordi vi må ta ungdomsskolen om igjen når vi kommer hit. Men vi har like mye skole som norske barn, men vi kan ikke norsk og utdannelsen vår er liksom ingenting verd, sier Farooq.

Pakistanske og norske unger sammen på skole i Oslo.

Brosjyre mot rasisme fra «Fremtiden i våre hender»

Organisasjonen Fremtiden i våre hender har kastet seg ut i aktivt arbeid mot rasisme. De har laget en fin brosjyre (se faksimile) der det blant annet heter: «Uvitenskap avler frykt som kan bli til hat. Holdningene som ligger til grunn for «Organisasjonen mot skadelig innvandring i Norge», åpner mulighetene for en farlig utvikling. Nordmenns pøbelaktige opp-

treden, overfall på fremmedarbeidere og enkelte politimenns unnlattelse av å gripe inn i slike episoder, er skremmende. Hvis rasismen brer seg, vil det redusere mulighetene for å skape en mer rettferdig verden.» Brosjyra tar opp og gir korte og treffende svar på de vanligste argumentene mot fremmedarbeiderne i Norge.

«IMMIGRANTEN» Nytt tidsskrift

Immigranten — med undertittel «Tidsskrift mot fordommer» — heter et nytt blad på det norsk marked, som nettopp er kommet ut med første nummer. «Immigranten» er ikke bare et blad for innvandrere, men i like høy grad et tidsskrift for norske kvinner og menn som ønsker å sette seg inn i innvandrernes situasjon.

Immigranten er politisk uavhengig, men definerer seg som et innvandrerpolitisk tidsskrift. En gruppe på ca. 20 personer fra mange forskjellige land står bak bladet.

IMMIGRANTEN

TIDSSKRIFT MOT FORDOMMER

«Magazine to counter prejudice»

nr. 1 1979

nr. 2

Rapport fra Røros

Røde Garde fikk tak i elevrådsformannen Rolf Opdal på gymnaset. Vi fikk noen ord med ham om situasjonen på gymnaset. Han kunne fortelle at en god del av elevene er fra Ålen og Brekken, de drar fram og tilbake med bussen hver dag. Det er også en del «ikke-Rørosere» som går der, og bor på hybel i Røros. Vi var mest interessert i miljøet på skolen og lurte på om Rolf kunne fortelle oss litt om det.

— Det er et veldig blanda miljø på skolen. Det er få som er partipolitisk aktive, så miljøet er ikke ensretta blått eller rødt. Det som bør nevnes er at det er voldsom opposisjon mot Unge Høyre pga. at de har dumma seg ut en del ganger. De som representerer Unge Høyre på skolen nå blir ikke tatt notis av — folk har ikke tillit til dem lenger.

— Hva slags saker er aktuelle hos dere nå?

— Meldingsfritak. Vi har sjølmelding, men det fører til så mye løgn og juks. Vi vil slippe alt som heter melding og opprop. Det er også vedtatt på allmøte at vi skal gå imot meldingsplikta. Dessuten har vi snakka om å ha forvalg. Det kommer ihvertfall ikke til å falle heldig ut for H.

— Hvordan gikk det for seg at dere fikk progressiv delegat til landsmøtet i NGS?

— De konservative har ikke rotfeste hos oss, de progressive er mye mer akseptert. Angående Tone, som var vår delegat, er nok

grunnen den at hun gjorde mye bra som elevrådsleder. Det la jo folk merke til. Dessuten kan jenta prate for seg.

Ellers kunne Rolf opplyse at det finnes også yrkesskole og jordbruksskole på Røros. Yrkesskolen har en del 2-årig linjer, men man må dra fra Røros for å få fagbrevet. Nærmeste universitet ligger i Trondheim. Tilbudet til ungdom som er ferdig utdanna er ikke stort, så det er mange som drar fra Røros for å få jobb som passer til utdannelsen.

Rolf avslutter med å understreke at til tross for at mange reiser er de ikke på langt nær så dårlig stilt med arbeidsplasser som mange andre landsdeler.

Røros er en koselig by med små gamle hus. Men de gamle trekkfulle husene vitner også om generasjoner med arbeider slit. Når man tenker på at Røros bergverkstad ble anlagt samtidig med kobberverket i 1644, skjønner man jo at en del arbeiderhender har lagt igjen sine krefter her. Røros har ca. 5200 innbyggere hvorav ca. 3000 bor i selve bergverkstaden. Om navnet kan sies at rør betyr røye (fisk), eller rør (siv) og os betyr munning. Fiskemunning eller sivmunning? Tja ...

To dager i uka er det ungdomsklubb på Røros. Ellers i uka er det ingen fritidstilbud for ungdom under 18 år.

I dag er det bare ungdom fra 13–17 år som får bli medlemmer. Du må være medlem for å komme inn. De forsøkte en gang å sette i gang gruppevirksomhet. Det var friluftslivgruppe, friidrettsgruppe, teatergruppe etc.

Dette gikk fint en stund, men så fikk ildsjelene så mye å gjøre at de fikk liten tid til å lede gruppene, og det hele gled over til å bli en disko-klubb.

Så ble det valgt et nytt styre, dette stengte 18-åringene ute fra klubben og la ned gruppevirksomheten. Dette viste seg å straffe seg ved at medlemstallet sank kraftig, fra 136 til 30–40.

Så det er tydelig for alle og enhver at at dette var noen meget upopulære tiltak.

DYRE LOKALER

Lokalene leier klubben av Rørosheimen. For disse betaler klubben 70 kr. gangen, og de må vaske etterpå, det er det ingen av de andre leierne som må. Mineralvannet må også kjøpes igjennom utleieren. Dette gjør det mye dyrere enn nødvendig. Klubben

søkte Røros kommune om støtte, første gangen fikk de ingenting, andre gangen fikk de kr. 2000 — dette gikk rett i et stereo-anlegg de nettopp hadde kjøpt.

DISKOTEK HVER 3. UKE

Hver 3. uke arrangeres det diskotek for de under 18. Nå vil klubben ha egne lokaler. Det får de ikke sjøl om det finnes en del lokaler som kan brukes til det formålet. Mange av disse bru-

kes som lager o.l. Et av disse skal t.o.m. rives, nemlig «sanger-huset». Televerket skal sette opp et nytt lager.

Av andre tilbud finnes det en filmklubb, en MC-klubb og en musikk-klubb.

Filmklubben skal lage en film om Røros' historie slik den virkelig var for arbeidsfolk.

MC-klubben er også ganske aktiv, den skal arrangere et treff den 27. juli på Skistugu. Det er ca. 30 medlemmer i klubben. Den

ble stiftet for ca. et år siden. Om vinteren er det fast «mekkedag» hver torsdag.

Musikk-klubben har arrangert en konsert med Jan Eggum og har en med Finn Kalvik på gang. De har også en visegruppe som opptre lokalt av og til. Dette er stort sett de tilbudene ungdommene på Røros har pr. i dag.

Alle spør jo etter mannfolka

rode garde
korrespondent

På Bryggja i Nordfjord har to byjenter leigd ein gard. Røde Garde fekk lov å komme og stille dei nokre spørsmål rundt dette med å drive gardsbruk.

Garden som er ca. 30 mål og ein del utmark, ligg i litt ulendt terreng oppe under fjellet. Det

manglar sikkeleg veg opp, men når du først er oppe, er det fin utsikt over dalen. I døra møtte vi Lotte på 23 år frå Oslo som baud oss inn i stova. Der fekk vi servert nybakt eplekake og te og fekk helse på Lise på 24 år frå Bergen.

— Har de erfaring med gardsbruk tidlegare, eller

startar de heilt på bar bakke så å seie?

Lise: — Nei, eg har no drive meir og mindre med jordbruk i fire år. Ett år på jordbruksskule, ett år i jordbrukskollektiv og som avløyser i to år.

Lotte: — Eg har og vore avløyser i eitt år og så to år i jordbrukskollektiv.

— Kva slags drift har de på garden?

Lise: — No har vi 10 sauer, 14 bikuber og grønnsaker til eige bruk. Det er ikkje så mykje, men vi har deltidsjobb på eit gartneri utanom, og dessutan er det mykje som skal gjerast med sjølve garden. Ein-gangsforetak som berre skal gjerast i år.

Lotte: — Du skjønner, garden har vore nedlagt i 20 år. Ja, med unntak av eitt år då det var ein leigebuar her. Difor må vi gjere

slike ting som å svi av gammalt gras, gjerde inn garden osv. i år. Vi har og fått innlagt vatn i år. Og så har vi nettopp kjøpt traktor. Slåmaskin kjøpte vi i fjor.

— Korleis greier de dette økonomisk?

Lotte: — Det kostar ein god del. Du må rekne med 30–40 000 kroner for den som vil starte opp på ein slik gard. Og dei bør du helst ha på forhånd. Garden i seg sjølv vil ikkje løn-

ne seg før om 2–3 år. Dessutan er vi eigentleg fem stykker. Det kjem to gutar og ei jente til seinare, og då vil vi alltid måtte jobbe utanom. Garden er i seg sjølv for liten til fem.

Lise: — Det å leige tyder og ein god del i forhold til det å eite sjøl. Kontrakta

vår er slik at om vi pussar opp slik at garden stig i verdi, så får vi ikkje denne meirverdien når leigekontrakta er slutt, sjøl om det er vanleg praksis. Dette fører til at vi ikkje pussar opp for meir enn husleiga, og det rekk ikkje langt. Ellers vil eg no sei at den politikken som blir ført i dag, er slik at det ikkje skal lønne seg å drive småbruk. Straumen skal gå frå distrikta og inn til byane.

— Korleis er tilhøvet til folk i bygda?

Lotte: — Bra, trur eg. Vi møter i alle fall vennlighet.

Lise: — Vi kan jo ikkje vite kva folk tenkjer. Dei lærer vel litt, spesielt på dette med kollektiv.

— Korleis vert det sett på at De «berre» er to jenter?

Lise: — Jau, det har no hendt eit par artige episodar. Då eg skulle kjøpe

Fortsetter side 8

Lokale RV-grupper må ikke skulke et eneste valg møte på skolene, sier Rune Moen, Ågot Larsen og Halvar Pettersen. Hvis de ikke veit hva

ungdommene som skal ha møtet er opptatt av, så kontakt dem på forhånd og undersøk hva de vil RV skal ta opp.

— Aldri svikta ungdommen!

— Vi skal jage sosseguttene fra Åsen tilbake. Slik ordla en av ungdommens representanter, Rune Moen, lærling på Kværner Brug, seg på Rød Valgallianses landsmøte den 26. og 27. mai.

Det var ingen som var i tvil om hvilken «Ås» han mente. Det var Holmenkollåsen, beste vestkant i Oslo der villaene får breie seg på store tomter.

Om landsmøtet til RV ikke var dominert av unge, så gjorde de et godt innhogg i talerliste og Røde Garde samla tre av dem. Landsmøtets yngste deltaker, Halvar Pettersen fra Bodø, ungdomsskoleelev som fylte 15 år på landsmøtets første dag. Ågot Larsen, russ fra Tromsø, 19 år, og platearbeiderlærlingen Rune Moen, 20 år, Oslogutt og lærling på Kværner Brug.

SKOLEPOLITIKK

Halvar Pettersen forteller at han har vært mest opptatt av skolepolitikk og spørsmål om kristendom, kristen forkynnelsen i NRK og lignende på landsmøtet.

— Denne kadaverdisiplinen og reglene som hindrer oss i fritt å si hva vi mener, irriterer meg, sier han og forteller om hvordan de ble innkalt til rektor opptil flere ganger på skolen hans da de hadde laga ei veggavis om karakterer i ungdomsskolen.

— Det var kanskje den største veggavisa vi har sett, den dekket en hel vegg, men fikk ikke henge lenge, ler han.

YRKESKOLE, LÆRLINGEPASSER

Platearbeiderlærling Rune Moen forteller at han ut ifra jobben er mest opptatt av lærlingenes og yrkesskoleelevens situasjon, og er glad for de vedtaka som ble fatta om den saka i RVs valgkampprogram.

KLUBBER — STEDER Å VÆRE

Ågot Larsen fra Tromsø har vært aktivt med i kampen for å gjøre Lærfabrikken i Tromsø til et skikkelig ungdomssted.

— I den kampen er vi blitt lova et standpunkt fra bystyremøtet til sommeren — og hvis vi da ikke får et sted å være slik vi er blitt lova, da veit ikke jeg hva som kommer til å skje, sier hun og legger til at det i kampen for lærfabrikken har det vært RV som ungdommen i Tromsø har kunnet stole på.

— Uten Hermann Kristoffersen, RV-representanten i Tromsø bystyre, hadde politikerne gjemt saka unna for

lenge sia, sier hun.

UNGDOM OG POLITIKK

— Er ungdommen uinteresserte i politikk? spør vi.

— Hvis det er snakk om storpolitikk, så er det nok riktig at ungdommen ikke er særlig interessert i politikk, blir det sagt.

— Men når vi samla inn 2500 underskrifter for et sted å være i Tromsø, så er det politikk og ungdommen er interessert. Slike saker virker det som om politikerne ikke ønsker at vi skal vite om, sier Ågot.

RASISME

— En sak er det viktig å trekke fram. Det er spørsmålet om rasisme. I denne

byen er det en del dritpreik ute og går. Det er det ikke mulig å komme fra, men etter Holocaust og etter det som skjedde 1. mai er pakistanervitser og andre rasistiske trekk blitt mye mer borte. Vi har liggi for lavt når det gjelder å slå ned på slikt. Vi må gå i spissen for dette i hverdagen, sier Rune Moen.

RV HAR IKKE SVIKTA EN ENESTE UNGDOM

— I de åra jeg har sett RV i bystyret og andre sammenhenger har ikke RV svikta ungdommen en eneste gang, avslutta Halvor Pettersen.

Hva har RV gjort for ungdommen?

Hva har Rød Valgallianse gjort for ungdommen i Odda gjennom arbeidet ditt i kommunestyret, Vidar Våde?

— Wenche Dagstad heter en ung mor som er blitt svært dårlig behandla av kommunen. Hun var i en vanskelig situasjon, bl.a. uten bolig. Hun fikk da beskjed om at hun ville greie seg bedre om hun kom seg vekk, og ble kort og godt sendt til nabokommunen hvor hun måtte bo i en campingvogn mens ungen hennes kom på barnehjem.

Etter en stund tok Wenche ungen sin med seg og flyttet tilbake til Odda. Hun ba kommunen om leilighet, men fikk avslag. Da kontaktet hun Kvinnefronten, og sammen med andre progressive okkuperte hun en tom leilighet.

Rød Valgallianse fremma forslag i kommunesty-

ret om at Wenche skulle tildeles den leiligheten eller en annen. Men istedenfor ble hun anmeldt for innbrudd. Og formannskapet foreslo at det skulle reises tiltale mot henne. Dette var rett etter at Sosialsjefen i kommunen som var arbeiderpartimann var blitt dømt for å ha underslått 10 000 kroner. Så når nå partifellene hans i kommunestyret ville ha tiltalt en ung, enslig mor for å ha okkupert en tom leilighet, da ble folk i bygda rasende. Mens saka ble behandlet

i kommunestyret var det stappfullt på galleriet og svær folkeansamling utafør. Eldre folk kom springende med hundrelapper til Wenche i tilfelle hun kom for retten. RV var de eneste som aktivt støtte Wenche i kommunestyret. Formannskapet fastholdt på vedtaket om å tiltale jenta, men de ble nedstemt. Like etterpå ble Wenche tildelet leilighet, og i dag går hun på yrkesskolen.

OPPHEVA DANSEFORBUD

— En annen gang ble det vedtatt at det skulle være danseforbud på samfunns huset i bygda. Dette var det eneste offentlige stedet det var dans for ungdommen. Rød Valgallianse reiste saka i kommunestyret og forlangte forbudet oppheva. Ungdommen sjøl laget aksjon med underskriftsletter og plakater. Til slutt så vant de, danseforbudet ble trukket tilbake.

— Vi har også foreslått å sette igang igjen ungdomsklubben i Odda som lå nede. Det ble bevilget penger til oppussing og nytt utstyr, og nå er ungdomsklubben i full gang.

RV-PROGRAMMET

Ingen utbygging av Alta-Kautokeino

Rød Valgallianses landsmøte krever at Stortinget omgjør vedtaket om å bygge ut Alta-Kautokeino-vassdraget.

Utbygginga truer hundrevis av arbeidsplasser i kystfisket. Reguleringen av elva vil sannsynligvis ødelegge en av de største laksestammene. Disse forholdene var ikke utredet før vedtaket ble gjort.

Utbygginga griper inn i de samiske områdene, og vil være en stor trusel for reindriftsnæringa. De samiske organisasjonene har samstemmig gått mot utbygging. Det er voldtekt på den samiske nasjonen om utbygginga settes i verk.

Kommunestyrene i området har sagt klart nei til utbygging, dette har stortingsflertallet nonsjalant oversett.

Grunnlaget for stortingsvedtaket var kraftbehovprognosene fra Norges Vassdrags og Elektrisitetsvesen, og spådommen om kraftkrise. Seinere har NVE kommet med nye prognoser der kraftbehovet blir angitt til? TWh MINDRE enn det som lå til grunn da utbyggingen ble vedtatt. 4 TWh tilsvarer 6 ganger den kraftmengden Alta-utbyggingen vil gi. Statskraftverka regner nå med overskudd på strøm i 1982.

Rød Valgallianse krever utbyggingsvedtaket omgjort, og gir sin fulle støtte til stevninga Norges Naturvernforbund har tatt ut mot Olje- og Energidepartementet.

Forsvar arbeidsplassene

Resultatene i kampen for å bevare arbeidsplassene er først og fremst avhengig av arbeidfolks egen innsats. RV vil gi sin fulle støtte til arbeidfolk som kjemper mot nedlegging og oppsigelser og fremme deres krav i kommunestyrene.

- Ordrene fra statlige og kommunale instanser skal dirigeres til arbeidsplasser som er trua. Samfunnsmessige og distriktpolitiske hensyn skal være avgjørende.
- Økte bevilgninger til helse-sosial og utdanning i kommunene slik at nye arbeidsplasser kan opprettes.
- Skipsrederne, som eier de 11 største verftene i landet, må tvinges til å bygge og reparere på norske verft.
- Nei til fjerning av rentesubsidiene på skipskontrakter til U-land.
- Der hvor tradisjonell produksjon ikke lenger er mulig, må bedriftene pålegges utredning av alternative produkter.
- Økte bevilgninger til miljøvernustyr og utbedring av arbeidsmiljøet
- Full offentlighet om bedriftsregnskaper, ordrebøker og planer.
- Når nedlegging viser seg uunngåelig, krever vi ingen oppsigelser før det er garantert for arbeid på stedet.
- Ledighetstrygda opp til 90 prosent av gjennomsnittlig industriarbeiderlønn. Full ledighetstrygd til alle som søker arbeid, uten krav om opptjeningsstid eller flytting.
- 7 timers arbeidsdag med full kompensasjon.
- Bedriftene må pålegges å ta inn et bestemt antall lærlinger i forhold til antall fagarbeidere. Offentlige lærlingeplasser til arbeidsløs ungdom.
- Enhet norske og utenlandske arbeidere. Oppheva innvandringsstoppen.

Nei til statlig rasisme

Den siste tida har gitt mange eksempler som viser at norske myndigheter fører en politikk som fører til rasediskriminering. Hovedårsaken er innvandringsstoppen, som først og fremst diskriminerer innvandrere fra Afrika, Asia og Latin-Amerika. På Fornebu behandles innvandrere ulikt etter hudfarge og nasjonalitet. Fremmedpolitiet er blitt kjent for å tillate tjenestemenn å vise åpne rasistiske holdninger.

Ansvar for denne utviklinga ligger hos regjeringa. Og fakta viser at nye rasistiske provokasjoner blir oppmuntret. Klassekampen og andre aviser har i løpet av de siste ukene avslørt at utenlandske studenter fra enkelte land i den 3. verden betraktes som fritt vilt av fremmedpolitiet og Statens Utlendingskontor. Stortingets vedtak om å unnta studenter og skoleelever fra innvandringsstoppen blir satt til side. De samme holdningene møter flyktningene fra Eritrea. Noen har nå fått politisk asyl, andre har fått innvilget arbeids- og oppholdstillatelse. Men stadig blir politiske flyktninger fra Eritrea avvist. Dette skjer bl.a. på grunnlag av et hemmelig brev fra Overvåknings-tjenesten som sverter flyktningene som potensielle terrorister.

Det har blitt stadig mer klart at norske myndigheter ser på innvandring fra land utenom Europa og USA som uønsket. Målsettinga er en mest mulig HVIT innvandring. Konsekvensen er rasediskriminering. Rød Valgallianse protesterer på det skarpeste mot denne reaksjonære politikken.

- Oppheva innvandringsstoppen!
- Retten til politisk asyl for flyktninger må bli reell!
- Forfølgninga av studenter fra land i den 3. verden må stoppes!

Kina velger vei

Et leserinnlegg i forrige nummer av Røde Garde stilte en rekke spørsmål om Kina til meg etter intervjuet i RG nr. 3. «To mangeårige abonnenter» ville ikke svare ja eller nei på om Kina hadde skifta farge, men hadde en rekke kritiske innvendinger til Kinas politikk når det gjaldt bl.a. karakterer, bonus og akkord, Cola, de fire moderniseringene, og Kinas utenrikspolitikk, bl.a. overfor Sjahen av Iran. På grunn av plassen måtte jeg bare svare kort på noen av sakene, bl.a. bonus, Cola og demokrati under sosialismen i forrige nummer. Jeg skal ta opp en del mer her.

Erling Maartmann Moe

Jeg er ingen Kina-ekspert, og kan eller vil ikke «svare for alt Kina gjør». Dette svaret er et debattinnlegg, og jeg oppfordrer andre til å ta opp tråden, og spesielt til å bli med på diskusjonene om Kina som skal være på sommerleirene.

IRAN OG SJAHEN

La oss begynne med Iran. Da Hua Guofeng besøkte Iran et halvt år før sjahen blei styrt, la han bl.a. ned en krans på graven til Sjahens far. Vi kan godt diskutere hvor «grensa går» for hva en bør «ta med på kjøpet» når Kina ønsker å ha normale forbindelser med Iran også under Sjahen. Men først og fremst vil jeg ikke legge så stor vekt på sånne ting. Noen sier som så:

Hua legger ned krans på graven til Sjahens far, altså støtter Kina Sjahen, hans far, regimet, og er mot opposisjonen. Dette er demagogi.

Det Hua la vekt på i Iran, var at landet måtte forsvare sin uavhengighet, og være på vakt mot supermaktsinnblanding. Det er et faktum at både Sovjet og USA pressa sjahen, infiltrerte i opprøret mot hans regime, og fiska i rørt vann for å få en løsning som tjente deres interesser. Kina advarte mot dette, og med god grunn. Kina tok ikke opp de indre forholda i Iran ut fra prinsippet om ikke-innblanding i indre anliggender. Dermed hevder noen: «Kina støtter Sjahen».

KINA STØTTER DEN NYE REGJERINGA

Vel, hvem støtter Kina? I Beijing Review nr. 15 i år står det en artikkel på 3 sider som er en klar støtte til opprøret mot Sjahen. Artikkelen sier at den nye republikken i Iran er et resultat av en lang kamp mot enevælde og for demokratiske reformer. Den sier at styrtinga av Sjahen er en historisk hending og en del av Irans nasjonale og demokratiske revolusjon. Samtidig roses den nye regjeringas uavhengighetspolitikk overfor supermaktene, deres støtte til palestinerne, og deres brudd med Sør-Afrika.

Hva kan vi lære av dette? At diplomatiske forbindelser ikke betyr støtte til regimet i landet, heller ikke om det skåles med Pinochet i Chile eller legges ned krans på grava til Sjahens far. At de som på demagogisk vis prøver å få det til å se ut slik i verste fall farer med løgn, i beste fall ikke har skjont noe av diplomati. Kinas diplomati, deres forsøk på å bygge en enhetsfront mot supermaktene, er en viktig del av Kinas revolusjonære utenrikspolitikk.

BONUS

— Mer om bonus. Hua Guofeng, formann i KKP, sa på den 5. folkekongressen at «massenes entusiasme kan ikke vekkes hvis det ikke gjøres noen forskjell mellom de som gjør en god jobb og de som gjør en dårlig, mellom de som arbeider og de som ikke gjør det». Bonus er gjeninnført i industrien som et lite tillegg på lønna, til de som gjør en ekstra innsats. Bonusen fastsettes ikke bare etter arbeidsinnsats, men også etter sikkerhet, kvalitet, vedlikehold og annet. Dette gir visse lønnsforskjeller mellom arbeiderne. Et liknende system

Valg på direktør og visedirektør i et verksted på en fabrikk i Beijing våren 79.

har i alle år blitt praktisert blant hoveddelen av den kinesiske befolkninga: bøndene, som har fått arbeidspoeng og lønn etter innsats.

I tillegg finnes det flere lønnsklasser. Den store lønnsøkninga som ble gjennomført for 40 millioner arbeidere for 2 år

sia, prioriterte de med lavest og middels lønn, sånn at resultatet skulle bli mindre lønnsforskjeller.

Jeg sier ikke at dette systemet er uproblematisk, heller ikke at det ikke innebærer farer. Men likelønn under sosialismen i et land som Kina er umulig. Det er helt i tråd med Marx' prinsipp: «... til enhver etter innsats» å premiere ekstra innsats. Jeg oppfatter at Kina gjør dette moderat og kontrollert, og som et tillegg til den politiske mobiliseringa for de 4 moderniseringene som er hovedsaka.

KARAKTERER

— Karakterer. Det er vanskelig i føre denne debatten videre når dere ikke tar opp noen av de argumentene som har vært framme til nå. Det har gått en diskusjon i RG siden i høst om dette, jeg begrunna i intervjuet i nr. 3 hvorfor jeg tror det er nødvendig for Kina å bruke karakterer som et mål på kunnskap for å sikre at utdanningsplassene går til de som vil bruke dem best. Jeg kan bare gjenta argumentene mine fra intervjuet og oppfordre dere til å ta dem opp dersom dere er uenige.

BLIR ARBEIDERNE UTBYTTA?

— Hva med arbeideren på Cola-fabrikken i Kina? Bli ikke han utbytta? Nå går Kina inn for i visse tilfeller å danne fellesselskaper med utenlandske firmaer der de kan investere opp til 49 prosent og få tilsvarende utbytte. Dersom Cola eller et annet firma får en sånn avtale, blir den kinesiske arbeideren på sett og vis utbytta. Dette er i så fall

en frivillig bytthandel der Kina for å få fabrikken/teknologien går med på å gi en del av overskuddet ut, under forutsetning av at Kina har kontroll. En bytthandel er nødt til å gi gjensidig fordel. Det er noe av det samme når Kina eksporterer f.eks. mineraler til utlandet og de utenlandske selskapene tjener på den handelen. Hvis Kina ikke eksporterer, kan de ikke importere. Fabrikker i Kina der utenlandske selskaper har interesser, er sjølsagt et spesielt spørsmål, som innebærer spesielle farer. Men det er opplagt at det i enkelte tilfeller kan være i de kinesiske arbeidernes interesser å inngå sånne avtaler under forutsetning av at de har kontroll. Liknende ting blei gjort av Lenin i Sovjet under NEP-perioden i begynnelsen av 20-åra.

ÅPEN DISKUSJON

Dere reiser spørsmålet om «Hvem bestemmer». Når det gjelder kampanja for å modernisere Kina blei hovedlinjene i den trukket opp av Mao i en tale i 1956 (Om de ti viktigste forholda). De 4 moderniseringene blei lansert av Chou En-lai på den 4. nasjonale folkekongressen i 75, men blei aldri satt ut i livet pga. firerbandens sabotasje. Nå har KKP tatt opp dette igjen, og jeg har ikke sett noen observatør som i det hele tatt er i tvil om at ikke denne kampanja har enorm oppslutning i hele Kina.

Innafor denne kampanja foregår det en rekke diskusjoner om f.eks. økonomi, handel, utdanning osv. Kina står overfor et helt nytt problem som verken Stalin eller Mao eller noen andre har tråkket opp noen fullt ferdig

sti for: Nemlig hvordan et tilbakeleggende sosialistisk land skal omdannes til et moderne sosialistisk land. De er nødt til å prøve seg fram, når det gjelder flere av disse sakene sier Kina åpent at de ikke har klare svar. F. eks. så har de offentliggjort forskjellige standpunkter i økonomidiskusjonene.

UTVIKLING OG KORRIGERING

Innafor dette er det mye jeg synes er bra og virker fornuftig, noe er jeg skeptisk til, og en god del klarer jeg ikke å ta standpunkt til fordi jeg veit for lite. Men jeg er ikke så fordømt nervøs fordi kineserne allerede nå har vist evne til å korrigere kursen. Det er allerede foretatt justeringer i handelen med utlandet, bl.a. er et stort industriprosjekt fra Japan avbestilt. Dette kom etter en diskusjon der det blei understreka at de forskjellige sektorene måtte utvikles noenlunde likt, og at Kina måtte prioritere å «kjøpe kyllinger framfor egg», altså saker som kom Kina til nytte på lang sikt.

Videre har parola om å «lære av utlandet» opplagt skapt en ukritisk beundring for kapitalistiske land hos noen folk. Dette er tatt opp og kritisert både i de største avisene og på på en konferanse om ideologisk arbeid blant ungdommen (se sitatene i egen ramme ved siden av).

«Firerbanden» framstilte sosialismen i Kina som problemfri, men det viste seg at de dreiv med falskspill og at det fantes enorme problemer. Ledelsen i KKP legger nå problemene åpent fram sånn at også vi kan diskutere dem. Dette synes jeg er en mye mer tillitvekkende holdning, og vi bør ikke la oss skremme verken av at det er problemer i Kina som krever nye svar, eller at det er forskjellige oppfatninger om dette i Kina.

Samtidig må vi være kritiske og holde et våkent øye med hva som foregår, men det forutsetter at vi er like villige til å studere problemene konkret som kineserne er.

LURER JEG IKKE PÅ NOE?

Joda, men stort sett ikke på hovedlinjene i de 4 moderniseringene. Jeg lurar på hva som vil komme ut av oppsummeringa av kulturrevolusjonen. Kommunikeet fra sentralkomiteens 3. plenumsøte i Kinas Kommunistiske Parti sa at de vurderte kulturrevolusjonen som i hovedsak positiv, men at de trengte mer tid på å oppsummere de negative sidene. De har altså ikke gjort noen fullstendig oppsummering sjøl.

Jeg lurar på rehabiliteringa bl.a. av Peng Teh-Huai, som etter det jeg har oppfatta, gjorde grove politiske feil rundt 1960 og blei avsatt. Det er ikke sagt noe om de nå mener at han gjorde feil i det hele tatt, om feila er overdrevet, eller hva.

Jeg er uenig med Kina når de kaller Jugoslavia et sosialistisk land.

Disse uenighetene og spørsmåla klarer jeg godt å leve med. Det som teller er hva de praktiske konsekvensene av dette blir. Hvis Kina virkelig begynner å kopiere det økonomiske systemet i Jugoslavia, er de ille ute. Jeg har ikke sett at de har gjort det.

Jeg ser mange spørsmål, men ingenting som tyder på at Kina har skifta farge. Demokratiet, lovverket, yringsfriheten styrkes etter det jeg kan se. Masseorganisasjoner som fagforeninger, ungdomsforbund, kvinneforbund, er gjenoppretta. Nylig begynte de å gjennomføre direkte valg på direktører i fabrikkene. Alt dette er bra og svært viktige saker som jeg mener viser at arbeidsfolk fortsatt har makta i Kina og at de har staka ut en riktig hovedkurs.

emm

FRA KONFERANSEN OM IDEOLOGISK ARBEID BLANT UNGDOMMEN:

(Utdrag av hovedtale ved Li Haifeng, sekretær i Kinas Kommunistiske Ungdomsforbund.)

Vi vil at vår ungdom skal kjenne til den avanserte vitenskapelige teknologien og økonomisk planlegging i de kapitalistiske landa, og også det faktum at det er uøselige motsigelser i det kapitalistiske systemet, som bygger på millionærenes utbytting av de arbeidende massene.

Med økende internasjonal utveksling og reising, er det uunngåelig at noen av de negative sidene fra den kapitalistiske verden vil bli brakt inn i landet. For å forberede oss mot dette må vi styrke det ideologiske arbeidet og gi aktiv veiledning og hjelp til våre unge sånn at de vil få en riktig forståelse av det kapitalistiske samfunnet, vilje til å motstå det som er dårlig, og bestemthet i å kjempe for sosialisme.» (oversettelsen står for redaksjonenes regning.)

FRA GUANGMING DAGBLAD 19. APRIL

«Ha en vitenskapelig holdning til å lære av utlandet» (Etter kort å ta opp hva Kina kan lære av utlandet, fortsetter artikkelen og sier om de kapitalistiske landa): «Men deres sosiale system og dere borgerlige ideer og leveste, som er dekadent, er svake punkter...»

«... uansett hvilken form borgerlig demokrati tar, sikrer systemet interessene til kapitalistklassen og utøver diktatur over arbeiderklassen. Dekadente borgerlige ideer og livsførsel leder folk til forfall, kriminalitet og desperasjon. Korrupsjon oppstår: Dette er ikke noe å lære av eller importere, det må motarbeides og kritiseres.»

Aplaus for han som blei valgt til direktør.

HETS MOT NYNORSKEN

I siste nr. av Raude Garde står det ei annonse frå «Rød Ungdom Bygning». Annonsa har eit innslag som både er ein direkte hets mot nynorsken og eit hån mot oss nynorsk-brukarar. Eg siterer, «Kjem dykkar i lag med ossar i demonstrosjoneringstogi – fagleg fyste mai front vet de?»

Ikkje tilfeldig slurv

Vi i redaksjonen har diskutert innlegget frå H. O., Sogn og er esamde i den kritikken som blir retta mot nynorsk-bruken i avisa. Vi har fått slik kritikk mange gonger, men aldri teke han til følgje og retta på feila. Vi meiner dette heng saman med at vi har hatt berre ein overflatisk forståing av språkspørsmålet. Vi har sett på kampen for nynorsken som ein kamp for dei som alt er nynorsk-brukarar, som

Høyrt slikt vās. Greitt nok, me nynorskfolk toler ein spøk, men det får jaggu vera måte på. Dette er reinspikka hets, ein freistnad på å latterleggjere nynorsken i pakt med det verste som kjem frå Riksmålsforbundet.

Står Raud Ungdombygning ved denne utsegnen? Kva med redaksjonen i Raude Garde, trykkjer de kva som helst i avisa? Forsvarar de den linja kameratane i bygning her gjev uttrykk for? Er bāe partar viljuge til å ta sjølvkritikk på dette vāset?

Raude Garde er omtrent kjemisk fri for nynorsk, og har vore det mest i alle år.

(Sjølvsagt har det gått opp og ned, men påstanden er i hovudsak rett.) Dette er ikkje tilfeldig, men uttrykk for ei gal linje i språkspørsmålet eller, om ein vil, mangel på linjer. Språkbruken i avisa er prega av radikalt bokmål med utgangspunkt i Oslo-dialektar. Noreg er ikkje berre Oslo, og dette gjer at folk her reagerer på språkbruken – den fungerer isolerende. Kvar står so redaksjonen i språkspørsmålet, eg ventar spent på svar.

Raude Garde strir til liks med Klassekampen med å overleva som avis. Eg krev

difor ikkje at redaksjonen skal prioritera meir nynorsk i avisa over denne kampen. Dette skulle likevel ikkje stå i vegen for ein debatt om nynorsken og kva språkpolitikk Raude Garde (og med dei Raud Ungdom) fører.

Til slutt, de skulle vel tilfeldigvis ikkje ha høyrte om landsmøtet i Norsk Målungdom. Det gjekk føre seg på Voss siste helga i mars.

Stridshelsing
H. O., Sogn

noko som ikkje vedkjem oss Oslo-folk Difor har bruken av nynorsk i avisa vært eit spørsmål om nokon av medarbeidarane dagleg bruker nynorsk, og ikkje om ei politisk prioritering.

Nynorsk er eit skriftmål som byggjer på dei norske dialektane, det er det einaste norske språket vi har. Kampen for nynorsken er ein kamp som heng saman med kampen for nasjonalt sjølvstende og ein kamp om retten norsk ungdom har til å lære nynorsk. Vi i redak-

sjonen har her eit ansvar vi må sjå alvorleg på.

Vi trur ikkje vi med eit slag kan få bukt med avvikla våre i språkspørsmålet, men vi har vedteke følgjande tiltak for å gje nynorsken ein betre plass i avisa:

– Vi har peikt ut nokre kameratar i redaksjonen som kvar gong skal skrive noko av stoffet på nynorsk.

– Minst to større oppslag i kvart nummer av avisa skal vere på nynorsk.

– Minst eit av forsidesopplaga i kvart nummer skal vere på nynorsk.

Vi oppmodar H. O., Sogn og andre lesarar til å kontrollere at dette blir følgt, og kritisere oss dersom vi bryt vedtaket.

Når det gjeld annonsa frå Rød Ungdombygning, er vi samde med H. O., Sogn i at den inneheld hets mot nynorsken og dei som bruker nynorsk. Vi meiner redaksjonen skal kritisera for ikkje å ha teke dette opp med annonsørane for å prøve å få dei til å endre annonsa på dette punktet.

Når det er sagt, meiner vi at det ville vore gale å nekte å trykke annonsa slik den sto. Vi ønsker å ha ei vid grense for kva vi trykkjer i avisa, vi ønsker å la mange syn komme fram, og slikt som vi er ueinige i og meiner er reaksjonært. Innhaldet i ei annonse må stå for annonsøren si reknig, slik lesarar og står for innsendarane si reknig. Sjølv om vi ikkje står fram med diskusjon i eit slikt tilfelle, bør vi ikkje bruke sensur-saksa.

Red.

Hvor var dere natt til 1. mai?

Rød Ungdom og AKP(m-l) har i Klassekampen 3/5 fordømt provokasjonene, hærverket og butikplyndringa natt til 1. mai i Oslo.

Jon M. følger opp 5/5 og legger skylda på anarkista, bare at han slår fast at i forhold til anarkista i 1887 som var revolusjonære og blei hengt for det, så har dagens Oslo-anarkister degenerert og blitt bare pøbel...

Vi mener Klassekampen, AKP(m-l) og Rød Ungdom kjører gærent ut i denne saka. Riktignok er vi enig i at det var jævla uheldig at opprøret (for vi mener hele greia egentlig var et opprør) fikk den karakteren det fikk. Men vi mener også at ungdomma kom seg til parken denne dagen fordi dem huska fjorårets demonstrasjon og ønska å få markert «nei til politivold» og «vi krever flere og bedre steder å være». Vi mener at det var den progressive bevegelsens ansvar at det gikk som det gjorde. Hvor var folk? Hvorfor stilte vi ikke opp med transparenter og megafon og tok ledelsen? Vi visste at ting ville komme til å skje! Det er blitt skrivi mye om at pur-

ken fikk påskudd til vold og at det tjente «styrk purken»-parola til borgera. Vi mener dette er vrøvl og å legge seg flat for borgerpressa. Vi veit hvorfor purken styrker seg, dem trenger ikke slike påskudd. «Styrk purken» er historisk sikkerhetsventil for borgera.

RØD UNGDOM – BYGG

Til slutt: Rød Ungdom (Bygg, Oslo) hadde «fest» denna kvelden på Spotlight. Tenk om de ressursene som var der ble brukt i parken i edru tilstand. I stedet blei det mumla noe om parkungdommen som samla seg (tidlig på kvelden) og seint på kvelden kom det en halvbrisen oppfordring til alle om å dra bort i parken fordi det var bråk der.

Vi mener at innretninga på skrivinga om denne saka kan føre til at vi skyver fra oss ungdomsgrupper som vi burde kunne ha som venner og allierte eller som vi i det minste burde nøytralisere (ha som ikkefiender) og ikke skyve i henda på fiendtlige elementer. Denne utfordringen må tas alvorlig!

Med kameratslig hilsen
Espen, Gisle og Hans

Kryssord

27. Fryse
28. Partiformann

LODDRETT

- Gjenmæle
- Guttenavn
- Vindstille
- Treslag
- Hovedperson i engelsk musical
- Partiformann
- Aggressivt imperialistland
- Spiste
- Tidligere statssjef
- Tokt
- Hale
- Dyr
- Dyret
- Holdt kjeft
- Pers. pron.

VANNRETT

- Lærestedene
- Trist
- Slektning
- Gru
- Hvile
- Sjarm
- Driver folkekrig mot Sovjet
- 2 like
- Som 13 vannrett
- Dominerer APs historie
- Pers. Pron.
- Oppdrett
- Del av teaterstykke
- Konsonanter

Stjærnedryss

«Etter min mening skyldes ikke den kampen mot atomkraftverk som nå føres i Vest, en reell fare for radioaktiv forurensning, men skyldes mer konjunkturpregede vurderinger.»
«Men i prinsippet er det helt utelukket at en atom-

reaktor vil gå i lufta.»
Mannen bak disse ord er slett ikke lederen for noe amerikansk kraftverk, eller medlem av Granlitvalget. Det er presidenten i Sovjets vitenskapsakademi – A. Aleksandrov. (Sovjetnytt nr. 15/79)

Erke-Engelen

«Og hvis en spurte meg i dag om hva som er den viktigste slutningen jeg har trukket etter å ha gjennomlevd krigen fra første til siste dag, ville jeg svare: at det aldri mer må bli krig. At det aldri mer må bli krig.»

Leonid Bresjnev
Og dermed er ml-ernes krigsprat slått til jorden.

Norsk Rhodesia

Nå MÅ regjeringen anerkjenne Rhodesia. Ikke bare skal Ian Smiths sønn gifte seg med en NORSK pike. (VG) Hans svarte alibi, «statsminister» Mu-

zorewa, bruker NORSK lusekofte. (VG) Om ikke det skulle være nok, så slås NORSKE soldater for landets «frihet». (Erik Blücher)

Marilyn Monroe

Vil du bli Marilyn Monroes nabo? Det kan du bli for kr. 175 000. I en Los Angeles-avis har nabo-

plassen hennes blitt kunnngjort ledig – på kirkegården.

ABONNÉR!

Jeg ønsker å abonnere på RØDE GARDE i ett år og betaler kr. 30,- når jeg får første nr. i posten.

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr.: _____

Send kupongen til:
RØDE GARDE, BOKS 4702, SOFIENBERG, OSLO 5

Prisdirektoratet har den 23. mai fastsatt nye priser på de fleste rødvinssorter som er i salg med virkning fra 1. oktober 1979.

Nye Rødvinspriser

PRISDIREKTORATET

Etter samråd med Norske Ostegeossisters Landsforbund blir prisene på rødvinene «Nuit dans Habana», «Deng's Blood», «Russian Imperial» og «Samrin Victor» noe subsidiert, og vil dermed øke ubetydelig. Prislister kan fås ved henvendelse til Prisdirektoratet, Vinmonopolet eller Sosialistisk Opplysningsforbund.

Prisdirektoratet, 24. mai 1979

Kamerat Fidel!

«En gnist tenner ikke alltid en Havana-sigar. Det har vært en viktig ideologisk rettesnor under våre usnøsningsstøtter til våre foredres etterkomere i Afrika.» (Tale til rekrutene, Havana Stadion, 23. juni 1978)

■ Gå ikke glipp av Hanssons spennende reiseskildring «På larvefotter gjennom Det Frie Siviliserte Kampuchea»!

■ Les om Fures og Hanssons opplevelser på sidene 8-10!

■ Ivan Kogebevitsj fortalte oss om sine rystende opplevelser. Bl.a. om hvordan han brutalt ble splittet fra sine arbeidskamerater under evakueringen av Phnom Penh og fratøvet sin arm båndsur-radiosender, hans eneste mulighet til kontakt med omverdenen.

■ Et enestående arbeid blir nedlagt i opprenskning av jungelen. Usiviliserte individer, varig påvirket av Røde Khmers naive, maoistiske bonderomantik, blir enten elimineret eller omskolert til sivilisert byliv.

■ Vi møtte flere høyrestående vietnamsiske og russiske offiserer som kunne legge fram uglendrivelige bevis for at deres land ikke er, eller har vært, innblanst. SNUFSNs frigjøring av landet.

■ Som et ledd i siviliseringen av befolkninga blir de befridd for tusenvis av gull-buddhaer og andre produkter fra en føydal, tilbaketrukket fortid. Disse blir smeltet om og omsatt på det internasjonale markedet i bytte mot livsnødvendigheter for det vietnamsiske broderfolket.

■ Et enestående internasjonalt miljø, Kubanere, tsjekkere, etiopiere og oss nordmenn i harmonisk samvirke og internasjonal arbeidsdeling.

I KAMP UCHEA

GJENINNFØRES

SIVILISASJONEN

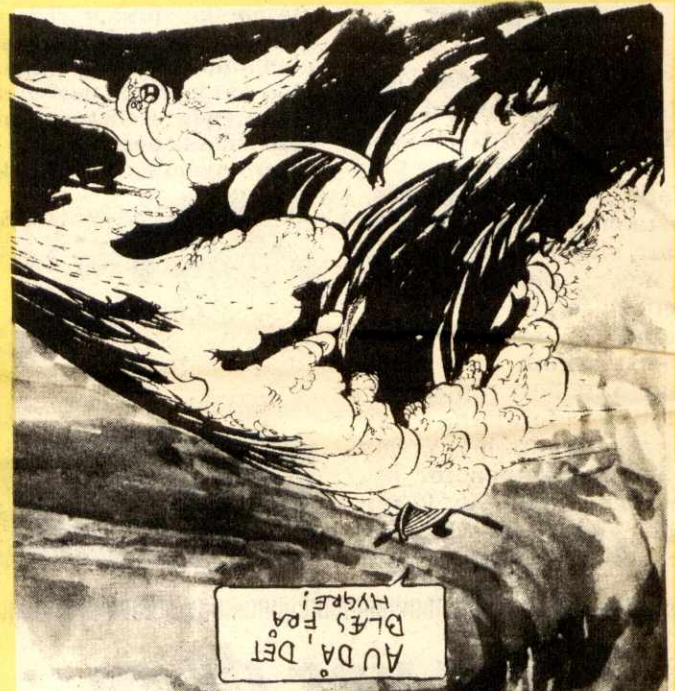
Steinar Hansson og Berge Furre på internasjonal dugnad

Klassekampen!

Reklame – nå også!

HEVER TAKSTOKKEN:

DE NYE MANDARINENE I PEKING

Værbitt Furre: «Utnytt hygrebylgeja – bylgjefraktverk på Hyvikodda!»

SV-FRAMLEGG I BARUM

«For stor kravmentalitet blant dagens bo-ligskende – kjøp heller regntrakk!» Dette sier Berit Vås til Ny Splids medarbeider fra sin villaveranda i Asker. «Lev sunt med sunne drømmer – sov ute under regntrakken, det gjør jeg.» Les alt om Berits ertaringer på side 2 og 3!

Ny splid

sosete likearvs

Dette er baksida på Røde Garde nr 5-6, 1979. Den er opp ned i originalen også.